Titlul original în limba engleză
New March
Developing a Mind Worth Preserving

Copyright © JZ Knight 2007. Ediție în limba română autorizată și publicată de M.M.S. Publishing House 2009.

Această traducere se bazează pe ediția în limba engleză, care reprezintă învățăturile originale predate de Ramtha; în mod inevitabil, este posibil ca parte din mesaj să se piardă prin traducere.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această publicație nu poate fi reprodusă sau transmisă în nicio formă și prin niciun fel de mijloace, electronice sau mecanice, inclusiv fotocopiere, înregistrare, sau prin orice alt sistem de stocare și recuperare a informației, fără permisiunea în scris obținută de la JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc.

Conținutul acestei cărți se bazează pe Dialogurile lui Ramtha, o serie de înregistrări magnetice realizate la Biroul de Copyright al Statelor Unite, cu permisiunea lui JZ Knight și a JZK, Inc. Această lucrare se bazează pe transcrierea parțială a Dialogurilor lui Ramtha, Caseta 447.1 ed, Școala de Iluminare a lui Ramtha, Primary Retreat, 26 martie 2000. Copyright Ⓟ 1997 JZ Knight.

Ramtha®, Ramtha Dialogues® (Dialogurile cu Ramtha), C&E®, Consciousness & Energy® (Conștiință și Energie), Fieldwork® (Lucrul pe Câmp), The Tank® (Labirintul), Blue Body® (Corpul Albastru), Twilight®, Torsion Process® (Procesul de Torsiune), Neighborhood Walk® (Plimbarea), The Grid® (Grila), Create Your Day® (Creează-ți ziua), Become a Remarkable Life® (Să Devii o Viață Remarcabilă), Mind As Matter℠ (Mintea Ca Materie), Analogical Archery℠ (Trasul cu arcul legat la ochi) și Gladys℠ sunt mărci înregistrate ce-i aparțin lui JZ Knight și pot fi folosite numai cu permisiunea ei.

Pentru informații suplimentare despre învățăturile lui Ramtha, contactați:

Școala de Iluminare a lui Ramtha,
PO Box 1210, Yelm, WA 98597, SUA
www.ramtha.com

În fața șemineului
Ramtha

Noul marș

Dezvoltând o minte care merită să fie păstrată

Editura M.M.S.
2009

Editura M.M.S.
Braşov – 500260
str. Alexandru cel Bun nr. 1, bl. E26, sc. A, ap. 10
Telefon: 0726 627426
E-mail: contact@edituramms.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
RAMTHA (SPIRIT)
Noul marş: dezvoltând o minte care merită să fie păstrată / Ramtha; trad.: Laura Cristiana. - Bucureşti: Editura M.M.S. Publishing House, 2009
ISBN 978-973-88105-7-0

I. Cristiana, Laura (trad.)

159.961

Tehnoredactare: Elena David
Design copertă: Steve Handlan

Distribuit de S.C. Multicart Com S.R.L.
0733 940 770; 0733 940 772

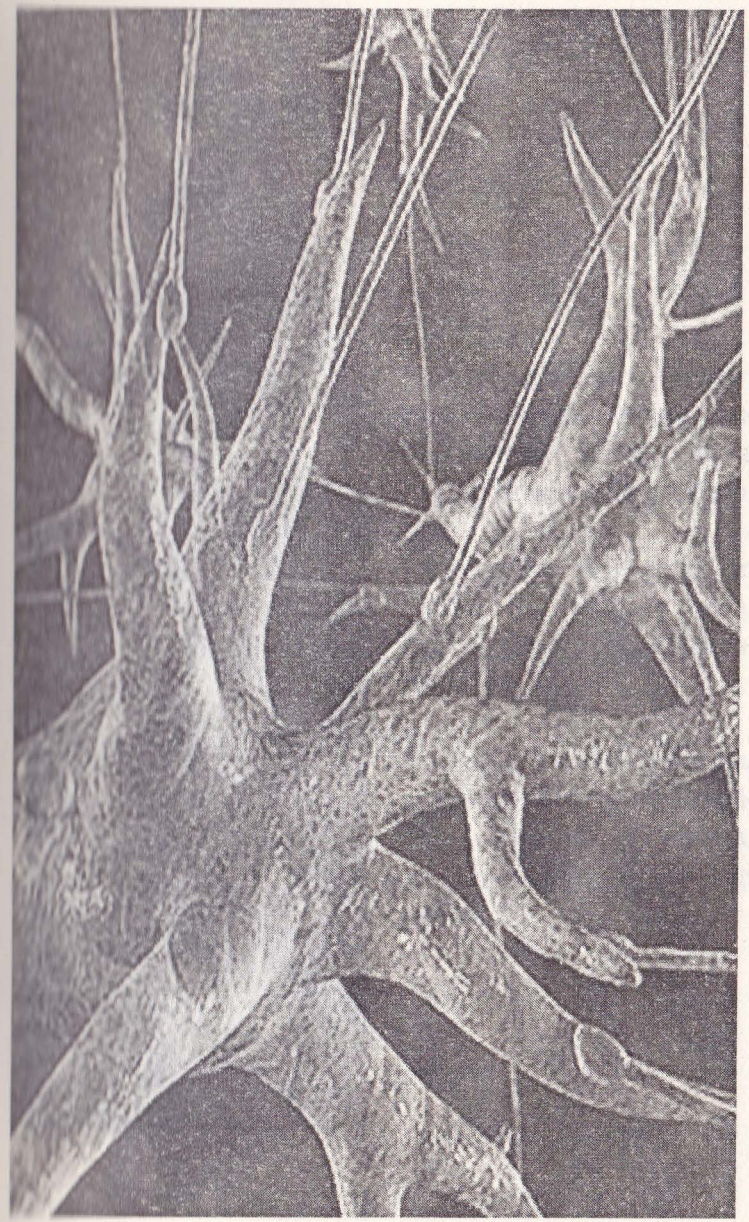

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

INIȚIEREA: A FI PREZENT PE DEPLIN CU UN VIS 15

FĂURIREA UNUI CORP ŞI A UNEI MINȚI
DEMNE SĂ FIE PĂSTRATE 23
Dacă lumea ar putea să experimenteze gândurile noastre... 29
Lecții de la o civilizație străveche: Legea faraonului 36

MARŞUL ÎMPOTRIVA VIRUŞILOR 39
Viziuni tulburătoare despre viitor 42

CUM E DEASUPRA, AŞA E ŞI DEDESUBT.
CUM E ÎNĂUNTRU, AŞA E ŞI ÎN AFARĂ 47
Glanda pituitară şi cei şapte hormoni ai ei 54
Codul sufletului scris în corp 57
Chimia corpului pentru nemurire 60

RENAŞTEREA ŞI RĂZBOIUL MAMEI NATURĂ 67

EPILOG DE JZ KNIGHT:
CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA 77

GLOSARUL LUI RAMTHA 89

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI

Această carte se bazează pe Dialogurile lui Ramtha, o serie de înregistrări pe bandă magnetică şi pe compact disc a prelegerilor şi învăţăturilor oferite de Ramtha. Ramtha a ales-o pe americanca JZ Knight ca fiind singurul channel care să îi transmită mesajul. Singura limbă pe care o foloseşte pentru a-şi comunica învăţăturile este limba engleză. Stilul discursului său este extrem de unic şi de neobişnuit, fiind adesea înţeles greşit ca arhaic sau ciudat. Ramtha a explicat că alegerea cuvintelor, modificarea cuvintelor, construcţia frazei şi aranjarea verbelor şi a substantivelor, întreruperile şi pauzele în mijlocul frazei sunt toate intenţionate, pentru a ajunge la niveluri multiple de acceptare şi interpretare, prezente la un public compus din oameni proveniţi dintr-o varietate de domenii culturale şi pături sociale.

În scopul păstrării autenticităţii mesajului transmis de Ramtha, am tradus cartea cât mai aproape cu putinţă de

cuvintele originale, pentru a-i permite cititorului să aibă experiența învățăturii, ca și cum ar fi fost prezent. Dacă găsiți fraze care par incorecte sau ciudate pentru forma lingvistică actuală a limbii dumneavoastră, vă încurajăm să mai citiți o dată paragraful respectiv, străduindu-vă să surprindeți înțelesul de dincolo de cuvinte, mai degrabă decât să aveți, pur și simplu, o atitudine critică cu privire la construcția literară. De asemenea, vă încurajăm să faceți comparație și să consultați sursa, publicația originală în engleză de la JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., ca sprijin în scopul clarității. Vă dorim toate cele bune și o lectură plăcută.

Editorul

CUVÂNT ÎNAINTE

Seria „În fața șemineului" este o bibliotecă ce se dezvoltă în permanență, care conține cele mai căutate teme de interes predate de Ramtha. Această serie de învățături este menită tuturor studenților Marii Lucrări cărora le plac învățăturile lui Ram. De asemenea, colecția este prevăzută a fi un instrument continuu de învățare pentru studenții la Școala de Iluminare a lui Ramtha, precum și pentru toți cei care sunt interesați și cunosc învățăturile lui Ramtha. În ultimele trei decenii, Ramtha și-a aprofundat continuu și metodic prezentarea asupra naturii realității, precum și aplicarea practică a acesteia, prin diverse discipline. Editorul presupune că cititorul a participat la un Curs Pentru Începători sau la un seminar al Școlii de Iluminare a lui Ramtha sau, cel puțin, că este familiarizat cu instrucțiunile lui Ramtha pentru clasa de începători. Aceste informații introductive se găsesc în *Ramtha: A Beginner's Guide to Creating Reality*[1] ediția a treia (Yelm: JZK Publishing, o divizie a JZK, Inc., 2004).

[1]Ramtha: Ghidul începătorului pentru crearea realității, n.t.

În seria „În fața șemineului" am inclus un glosar, ce conține câteva dintre conceptele de bază pe care le folosește Ramtha, pentru ca cititorul să se poată familiariza cu aceste învățături. De asemenea, am inclus o scurtă prezentare a lui Ramtha, făcută de JZ Knight, care descrie cum au început toate astea, pentru cei care nu știu povestea. Fie să vă bucurați de această învățare și contemplare!

INIȚIEREA: A FI PREZENT PE DEPLIN CU UN VIS

Natura se trezeşte după iarnă. În miezul iernii, ea a visat noul vis, iar primăvara a trezit-o. Frumusețea şi toate florile pe care le vedeți primăvara au dormit şi au visat în timpul iernii, iar acum o să începem să ne bucurăm de frumoasa înțelepciune a naturii. Aşa să fie.

Vreau să spuneți următoarea rugăciune. Mintea analogică este ceea ce se numeşte a fi totalmente prezent într-un moment, atât de total implicat în momentul prezent, încât se creează o amintire de durată. Dacă momentul este creat în mod just, atunci experimentăm un moment analogic plin de justețe, care ne va afecta viețile într-un mod minunat. Rețineți că ceea ce gândiți, aceea veți fi.

Tu, cel Misterios,
Dumnezeul meu preaiubit,
îți vorbesc
din personalitatea mea,
din corpul meu.
Îți aduc salutul meu cu umilință
pentru că mi-ai dat viață,
pentru că mi-ai dat oportunitate.

Tu, cel Misterios,
am venit aici ca să aflu
de ce sunt așa cum sunt,
să găsesc rezolvări și răspunsuri
care pot deveni viața mea
și să te implor fără întârziere
că vreau să trăiesc
nu în limitare
ci prin grația ta
să nu mor niciodată.
Îți cer umil
să mă influențezi
ca să fiu făcut astfel
încât să pot fi păstrat.
Așa să fie.

Eu, Ramtha cel Iluminat, Domn al Vântului, care am fost transmutat și înlocuit întru starea de cunoaștere, vă spun vouă aceasta: O să vă trimit un miracol, în legătură cu această inițiere simplă – iar în această minunare, nu vreau să vă uluiască ceea ce s-a întâmplat, ci de ce s-a întâmplat așa. Este un semn că Spiritul vostru Sfânt și Hristosul din voi sunt în viață și o duc bine. Așa să fie. Pentru schimbare.

Rezolvările și răspunsurile pe care Spiritul vostru vă cere să le aveți sunt cu mult mai glorioase decât vreo trei sau patru cuvinte, pentru că ele vă arată că mai există și o altă parte a voastră, o parte latentă, nedezvoltată a creierului vostru, a corpului vostru – în cele din urmă, a minții și a

realității voastre. Dumnezeu nu îi salvează pe oameni ținându-i să rămână în cutie.[2]

Dumnezeu salvează oamenii nu prin cuvinte, ci în grație, în miracole, în acțiuni și în spațiu liber, ca să vă arate că sunteți mai mult decât atât. De ce să ne agățăm cu atâta încăpățânare de sinele nostru cel mai limitat, cel mai rău și deprimant, atunci când avem un teren cu totul nou, un izvor cu totul nou înlăuntrul nostru, din care putem să trăim? Frumusețea lui Dumnezeu nu este ceea ce facem în cutie; este ceea ce există în afara cutiei. Niciodată nu știm cât de mult ne iubește Dumnezeu, până ce nu ieșim din cutie și nu creăm ceva minunat, o rețea neuronală nouă, fără trecut. Atunci ne uităm în urmă, la trecut și spunem: „Dumnezeu mi-a ținut bătăile inimii, mi-a ținut respirația plămânilor și mi-a ținut corpul într-un punct de oportunitate." Faptul că încă vă mai bate inima și că încă mai respirați este modul prin care ne dăm seama, în sistemul nervos simpatic, că subconștientul vostru măreț și Spiritul vostru Sfânt vă țin în viață ca să auziți asta. Nu veți ști acest lucru până ce nu veți fi experimentat în viața voastră cum e să fiți măreți, iar măreția este ceva demn de laudă.

Iubirea lui Dumnezeu nu poate fi văzută niciodată, până ce nu ieșiți din cutie și nu vă uitați în oglindă, la o realitate făcută de omenire, de bărbați și de femei – și vedeți cât de limitați, cât de răi, de triști, de plini de remușcări ați fost, ce irosire a darului ați fost. Nu veți vedea asta niciodată, până

[2] Cutia vechii personalități, a vechilor obiceiuri și atitudini. A se vedea *Trezirea la o viață extraordinară*, seria *În fața șemineului*, apărută la editura M.M.S., 2009.

nu veți putea să începeți să creați noi paradigme de gândire, noi holograme, noi concepte în mintea voastră, care să vă inspire și să vă incite atât de mult, dar să simțiți că ceva vă prinonește și vă ține aici, jos și vă oprește să fiți sus, la nori. Asta este mierea cea minunată și vinul cel minunat despre care vorbeau vechii maeștri – a fi liber, a fi cunoscător, a fi miraculos și a avea stăpânire deplină peste o nouă împărăție.

N-a mai existat niciodată o școală ca asta, așa că toți cei care sunt obișnuiți cu altceva o să critice întotdeauna această școală. Una dintre marile critici este aceea că profesorul presează studenții să se schimbe. Noi înțelegem schimbarea în lumina învățăturii că, înainte ca noua împărăție să poată să ia ființă – noua minte, miracolul cel nou și absolut neîntinat – vechea împărăție, de care ați devenit dependenți, trebuie să dispară. Nu se întâmplă miracole noi în contextul a ceea ce cunoașteți deja la nivel emoțional – e doar reciclarea unei rețele neuronale bazate pe chimie. Este vechea împărăție, iar în vechea împărăție nu există miracole. Vechea împărăție trebuie să dispară, înainte ca noua împărăție să poată lua ființă.

Ați venit la o școală în care minunăția unei cunoașteri noi, o nouă filozofie cuplată cu inițierea dă naștere unui nou adevăr introspectiv. Mărșăluim. Încet, ne revărsăm în afară, pe porțile vechii împărății. O multitudine de atitudini vă forțează să mergeți înapoi, dar în cele din urmă, veți țâșni din vechea împărăție și veți fi curați și limpezi. Lăsați-i să dea foc la cetate. Cenușa se va numi înțelepciune. Nu puteți să negați faptul că această cunoaștere funcționează. Toți

studenții care și-au manifestat cartonașele prin disciplina Lucrului pe câmp știu asta. Ați putea să o negați dacă v-ați afla în fața unui guru căruia vi s-ar fi spus să îi dați tot ce aveți și să stați acolo, în pielea goală și ascultători, sperând amarnic că veți auzi mesajul. Guru-ul nu are niciun mesaj, în afară de „Dați-mi totul și adorați-mă, pentru că eu vreau puterea voastră. Vreau atenția voastră concentrată. Nu am nimic să vă dau în schimb." Evident, nu asta sunt eu.

Vreau să știți că, în această școală, este vorba despre crearea unei noi împărății și că trebuie să vă coordonați propriile forțe către capacitățile voastre cele mai măreț. Vechea împărăție nu vă poate promite nimic nou, pentru că acel lucru deja îl cunoașteți. O să fie plictisitor. O să fie o decădere și o amăgire, pentru că acesta e singurul lucru pe care îl puteți face. Dacă nu faceți decât să retrăiți vechile emoții, să le vizitați iar și iar, ele n-o să facă decât să se înrăutățească din ce în ce mai mult, pentru că atunci când faceți ceva pentru a doua oară, n-o să mai fie niciodată la fel de minunat ca prima oară. Atunci, va trebui să începeți să adăugați și să creați, dar o faceți doar folosind modelele de gândire pe care le aveți în propria voastră minte. Acum vedem cum arată colapsul conștiinței. Trebuie să ne depărtăm de asta. Trebuie să știm că suntem mult mai mult decât ceea ce am știut întotdeauna și că niciodată, niciodată n-o să fim fericiți trăind în ceea ce știm. Trebuie să trăim în ceea ce nu știm și să dăm voie bogății de noi aventuri și minuni să ne vină în cale în fiecare zi. Asta răspunde la marea și misterioasa întrebare, cine suntem noi și de ce ne aflăm aici. Niciun Dumnezeu care a părăsit vechea împărăție

nu mai pune vreodată acea întrebare. Un astfel de Dumnezeu înțelege. Puneți această întrebare numai dacă încă mai aveți curajul propriei voastre plictiseli și al propriei voastre decăderi, disperări și lipse de moralitate. Puneți întrebarea: „De ce sunt aici?" pentru că nu v-ați schimbat. Toți cei care ies din acea împărăție nu mai au nevoie să pună această întrebare vreodată.

FĂURIREA UNUI CORP ȘI A UNEI MINȚI DEMNE SĂ FIE PĂSTRATE

Şcoala aceasta minunată se referă la Dumnezeu. Nu este despre religie. Este despre adevărata evoluție şi despre cine o să fiți după moarte, sau ce o să deveniți cu fiecare gând şi cu fiecare alegere pe care o faceți, dacă trăiți. Aveți foarte mult de lucru. Aveți foarte mult de curățat – multe atitudini, multe cuvinte şi multe concepte. Aveți multă treabă, dar speranța nu s-a pierdut. Nu e nimic mai măreț în lume sau în orice altă lume, decât Spiritul vostru Sfânt, care v-a dat viață şi vă iubeşte în viața asta prostească de care sunteți agățați. Tot ce vrea Spiritul vostru Sfânt este să găsească un corp care merită să fie păstrat, care nu o să mai trebuiască să moară niciodată. Cea mai mare realizare a unui Dumnezeu întru om – bărbat sau femeie – este că sunteți transformați şi deveniți Hristos, ființe ale cunoaşterii şi că nu trebuie să muriți niciodată. Cea mai mare realizare a Sfântului Spirit este să transforme o ființă omenească într-un nemuritor.

Nu din întâmplare v-ați născut într-o epocă a tehnologiei, în care genomul uman este cartografiat pentru a înțelege total procesele chimice şi boala din corpul vostru. Nu din întâmplare vă aflați în această epocă. Vă aflați într-o epocă în care tot ce vă învăț o să fie dovedit. Sunteți mult

mai măreți decât tiparul vostru genetic, simplu şi deliberat. Aveți gene care pot să producă o mutație şi voi să deveniți sfinți. Aveți gene care pot să producă o mutație, sub auspiciile Sfântului vostru Spirit. Şi cu ce preț? Cu prețul de a lăsa în urmă vechea împărăție, de a lăsa în urmă primele trei sigilii şi de a le lăsa în pace. Oare există ceva, în primele trei sigilii, pe care să nu-l fi făcut? Dacă da, atunci manifestați acel ceva imediat, ca să putem merge mai departe, să facem treaba Tatălui nostru.

Niciodată nu trebuie să ne îngrijorăm de veşmântul pe care îl purtăm, de corpul pe care îl purtăm. Niciodată nu trebuie să ne îngrijorăm de asta, pentru că în sămânța şi în celulele noastre, o întreagă armată pluricelulară aşteaptă să fie trezită, gata să se schimbe conform minții care o va conduce. Trebuie să schimbăm doar creierul, influența asupra minții, pentru a schimba corpul, dar trebuie să lăsăm corpul în pace. Nu putem să săpăm mereu după aur în corp şi să nu găsim decât nisip, iar după aceea să decădem la nisip. Trebuie să lăsăm corpul în pace şi să ne implorăm mintea către cunoaştere şi către starea de a cunoaşte. Trebuie să trăim fiecare zi ca un reprezentant a ceea ce se numeşte lecția noastră cea mai înflăcărată – că suntem Dumnezeu. Avem dovada că ne putem transforma în orice. Avem asta în structura noastră genetică, în ADN-ul nostru. Tot ce trebuie să facem este să creăm, în creier, standardele neurologice care dețin cunoaştere, apoi să avem experiența de a conecta acea cunoaştere la corp, iar corpul va începe să se schimbe. Pentru prima dată în viață, trebuie să oprim procesele chimice ale corpului nostru şi să aşteptăm o nouă metamorfoză. Oricine poate să facă asta.

Epoca aceasta în care v-ați născut va aduce dovezi pentru toate aceste învățături şi, în acelaşi timp, va face de ruşine religia care a doborât, a eliminat şi a suprimat acest fel de cunoaştere. Împărăția e deschisă oricărei ființe omeneşti. Oriunde s-ar afla, oricine ar fi, orice culoare ar avea şi în orice condiții s-ar afla, ele sunt iubite de Spiritul lor Sfânt. Vă aflați într-o pauză de o clipă în evoluția şi schimbarea axei Pământului. Aveți capacitatea să fiți sfinți. Aveți capacitatea să atingeți oamenii şi să-i vindecați. Cum faceți ca lucrul pe care vă concentrați să devină o putere în corpul vostru, o puritate a gândului? Se întâmplă când gândul nu mai trebuie să treacă prin cârpa murdară a rețelei voastre neuronale şi când apa curată care intră în cârpă nu mai e murdară, atunci când iese pe partea cealaltă.

Trebuie să ne schimbăm. Trebuie să părăsim vechea împărăție. Trebuie să înțelegem că ea nu este cine suntem noi, ci doar un aspect a cine am fost noi. Aventura noastră în viață, certitudinea noastră că vom trăi timp de două sute de ani se va baza pe învățarea noastră neîncetată, pe aplicarea neîncetată, pe conceptele noastre mărețe şi morale şi pe înțelepciunea pe care am dobândit-o. Cenuşa vechii împărății ne face să înțelegem că deja am trăit-o. Când trăim în lăcaşul acestei noi împărății, nu vom muri niciodată şi nu vom îmbătrâni niciodată, pentru că timpul, în ciclul a ceea ce era timpul, distanța şi spațiul în vechea împărăție, va înceta să mai existe în noua împărăție. În vechea împărăție, trebuia să reciclăm substanțele chimice, trebuia să răspundem şi să reacționăm. În noua împărăție, trebuie doar să ştim. Trebuie doar să ştim.

Iisus Hristos a spus că nu puteți intra în împărăția cerurilor sub formă de carne şi oase. Oare corpul poate să fie mai uşor decât gravitatea? Da, poate, dar mai întâi, conceptul acesta trebuie să fie minte totală. Corpul trebuie să fie în pace. Corpul nu poate să aibă fantezii decadente. Nu poate să facă asta. Nu poate să creeze suferință în fiecare zi. Nu poate să creeze vină şi ruşine în fiecare zi. Nu poate să manipuleze alți oameni pentru izbăvirea lui chimică, în fiecare zi. Nu are voie să facă asta. Nu poate să trăiască fiind un seducător al puterii. Nu poate să aibă o existență importantă în viețile oamenilor şi apoi să abuzeze de acei oameni, într-o stare de ipocrizie. Ipocrizia înseamnă doar a avea puterea de a slei oamenii de putere şi de a trăi de pe urma puterii lor. Aşa cum persoana aflată în cel de al doilea sigiliu trăieşte de pe urma bolii, a vinei, a ruşinii şi a durerii, o persoană aflată în cel de al treilea sigiliu trăieşte de pe urma a orice e nevoie. Ea spune: „O să îmi fac fantezia asta, şi am să le-o fac la tuturor celor cărora vreau să le-o fac". Nu se poate să faceți asta. Trebuie să înțelegeți că cea mai mare seducție există chiar în putere. La pedofili, vedem puterea asupra inocenței, cel mai mare păcat care există.

Există niveluri profunde în sufletul omenesc, iar voi vă întrebați de ce nu le pedepseşte Dumnezeu, de ce nu le pedepseşte Sfântul Spirit? Sfântul Spirit le pedepseşte, punând capăt vieții voastre şi extrăgându-vă din creier toate substanțele chimice atunci când muriți, extrăgându-vă chimia coastelor, chimia întregului corp, a lucrurilor pentru care trăiți. Asta e pedeapsă. Nu meritați să trăiți. Şi ce se întâmplă

dacă veniți înapoi, aici, prin reîncarnare? Capcanele pe care le puneți în viața asta vă aşteaptă în viața următoare.

Dacă lumea ar putea să experimenteze gândurile noastre

Dacă am avea o maşinărie care să poată să hrănească sângele cu substanțe nutritive în starea lor finită, hrană moleculară în stare gazoasă – şi i-am da creierului această hrană, într-un cap fără corp, dacă am lega creierul cu electrozi şi l-am conecta la calculatoare, creierul ar putea să trăiască şi să manipuleze tehnologia? Deja s-a făcut asta. Aşa că vreau să vă pun o întrebare: Dacă tehnologia chiar poate să fie conectată la creierul omenesc, trecând peste corp, iar creierul acela omenesc devine noua tehnologie şi noua directivă a secolului douăzeci şi unu, oare o să fie o tehnologie a înrobirii şi a abuzului? Să explic puțin întrebarea asta. Dacă am lua creierul vostru, fără corp, şi am conecta procesele voastre de gândire la calculatoare, astfel încât corpul să fie acele calculatoare care controlează lumea, v-ar fi frică să trăiți în lumea pe care ați creat-o? De ce nu ați vrea să controlați lumea cu propriile voastre procese de gândire? Puneți-vă această întrebare: Ați fi dispuşi să vi se conecteze creierul şi gândurile la nişte calculatoare care, apoi, să fie baza internetului? Practic, v-am schimba corpul cu două pogoane şi jumătate de calculatoare, care o să alimenteze lumea întreagă. O să vă schimbați corpuşorul cu un corp de o putere mult mai mare. Ați vrea să trăiți după

propriile voastre condiții? De ce nu? Asta voiam să vă demonstrez.

Așa că, ce înseamnă să fii o lumină pentru lume? E mult mai mult decât astrologia, mult mai mult decât numerologia, tinerețea, faima și sexualitatea. E mult mai mult decât grozăviile pe care le-ați putea impune lumii dacă lumea întreagă ar fi blestemată să vă experimenteze fanteziile. Trăiți în această lume, la marginea Căii Lactee – și asta e o zonă în carantină, în care toată lumea este de acord să nu cunoască gândurile celorlalți. Vă dați seama de ce sunteți aici? Nu ați vrea să trăiți într-un loc în care toată lumea vă știe gândurile – numai că tehnologia înspre asta se îndreaptă. E un concept care se numește Big Brother.[3]

...Big Brother-ul suprem va fi reprezentat de niște creiere conectate la internet – ăsta va fi legiuitorul suprem al democrației.

Aveți un motiv uluitor să vă aflați aici. Nu sunteți pregătiți să controlați lumea cu gândurile voastre și cu siguranță că nu sunteți pregătiți pentru ca lumea – inclusiv voi – să fie controlată de oameni care au aceleași gânduri ca și voi. De aceea, până acum, au existat această anonimitate și această intimitate, dar asta se schimbă, odată cu schimbările în natură care au loc în lume. Se va întâmpla la un moment în care veți fi fost pregătiți vreme îndelungată ca să acceptați natura guvernului, natura religiei, natura vieții în comun, politica și legile – foarte diferite de cum susținea

[3] „Big Brother" se referă la personajul fictiv al lui George Orwell, din popularul său roman *1984*, publicat pentru prima oară în 1949 la Secker și Warburg, Londra.

Cicero că ar trebui să fie. Vă pregătiți să ajungeți în acest punct. Din nefericire, voi strigați că a venit lupul deghizat în oaie. Sunteți ipocriți, pentru că strigați tocmai împotriva a ceea ce știți că sunteți. Curând, asta o să iasă la iveală, iar voi o să fiți victima propriilor voastre gânduri. La sfârșitul secolului douăzeci și unu, intimitatea se va încheia. Deja s-a întâmplat. Conștiința întregii lumi a fost pregătită pentru acel colaps final, astfel că nici măcar nu mai trebuie să gândiți. Toate gândurile voastre vor fi automatizate și manifestate în mod automat. Ce fel de lume am obține? Ce fel de lume am avea, dacă creierul vostru ar fi conectat la un calculator care să transmită lumii toate gândurile voastre? Ce ar face lumea cu toate gândurile voastre?

Toate gândurile sunt realitate și, dacă nu se derulează acum, ele vor fi destinul vostru, pentru că toate gândurile înseamnă putere. Ele sunt puterea supremă. A avea un gând, a avea o fantezie este o putere supremă, care vă va dicta încotro o să vă duceți sufletul. Asta n-ar trebui să fie șocant sau surprinzător, de vreme ce am fost avertizați de cei din vechime să nu întreținem anumite gânduri care vin din frică, pentru sufletul nostru nemuritor. Nu vrem să scriem în Cartea Vieții că suntem blestemați să trăim acele gânduri sau să trăim într-o societate care venerează acele gânduri atât cât le-am venerat și noi. Am dat naștere unei semințe rele. Dacă nu sunteți dispuși să fiți creierul din spatele metamorfozei lumii, atunci se impune întrebarea, de ce sunteți creierele care se află în spatele vieții voastre? Oare nu este fiecare viață un dar, nu este fiecare viață îmbibată cu un principiu îndărătnic al Spiritului, care ne dă voința să fim cine și ce suntem?

Vechea predică despre moralitate conținea mult adevăr – să fiți oameni morali, să fiți morali în dorințele voastre cognitive, să ni se facă ceea ce am face noi altora. Moralitatea se referă la procesul de gândire. Nu se referă la ce face corpul nostru. Se referă la ce punem corpul să facă. La ce am pune lumea să facă. Dacă ni s-ar tăia gâtul și creierul nostru ar fi conectat la un calculator, am înrobi lumea, în locul acestei mici și fragile împărății pe care deja am înrobit-o. Împărăția pe care trebuie să o lăsăm în urmă este trecutul – și ar trebui să îl detestăm în aceeași măsură în care ne-am privat de propria noastră măreție, pentru că dacă ne facem nouă înșine acest lucru, am putea-o face lumii întregi.

Nu credeți că sunteți puternici? Ceea ce faceți unei alte persoane este putere. Ceea ce vă faceți vouă este putere. Niciodată nu mai puteți privi neatent, ca Observator, la gândurile analitice care se prelucrează în spatele acelei observări. De cele mai multe ori, aveți un țarc cu cai, pe care îi hrăniți de obicei cu acea observație, un țarc plin de emoții pe care le-ați dezvoltat în prima voastră împărăție. V-ați dezvoltat sexualitatea. V-ați dezvoltat durerea și suferința. V-ați dezvoltat ipocrizia, minciunile, puterea, victimizarea, seducția – acesta este țarcul. Din păcate, într-o observație clară, de obicei sunteți duși în acest țarc pentru analiză. În țarc, analiza va fi întotdeauna că trebuie să faceți orice v-ar face să vă simțiți bine.

Acum vedem ce înseamnă marea distrugere a naturii, distrugerea Pământului și a terenurilor, a cerului și a raiului. Vedem ce înseamnă marea distrugere, cu vecinii noștri, cu

copiii, cu prietenii, cu rudele, cu iubiții noștri – pentru că vouă vă faceți aceste lucruri. Vă ucideți pe voi înșivă. Aveți o rețea neuronală cu care analizați aceste lucruri. Și nu există nicio aptitudine morală, nu există un comportament moral, pentru că, dacă ar exista, atunci nu ați avea un țarc.

Unul dintre cele mai mari lucruri pe care le putem face pentru noi înșine, dacă vrem să învățăm, este să ne invocăm Spiritul Sfânt. Înainte să putem să dăm lumii întruchiparea adevărului, trebuie să ne dăm nouă înșine un corp de adevăr, reprezentat de piesa principală, de creierul nostru, unde începe totul. Corpul nostru n-are nicio vină. Ceea ce facem cu el este ceea ce e răspunzător pentru toate. Dacă e să fim ființe mărețe, ca acelea care pot transcende două sute de ani de viață, trebuie să înțelegem câteva legi fundamentale. Pentru a ne iubi pe noi înșine, trebuie să mergem în beznă și în mlaștină și să începem să numim ceea ce se află acolo. Dacă numim acele lucruri, avem putere asupra lor.

La început, când am creat și am participat la crearea de forme de viață și le-am dat suflul vieții, le-am numit, le-am dat nume. Bezna și mlaștina sunt un aspect al vostru. Este ceea ce sunteți. Trebuie să mergem în mintea noastră și trebuie să numim ceea ce se ascunde acolo, pentru că, dacă nu o facem, atunci acel lucru ne amenință din ce în ce mai mult sănătatea excelentă, continuitatea, până la starea noastră de echilibru mental și mai departe. Dacă nu o facem, adăpostim înlăuntrul nostru hoți, violatori, pedofili, oameni decadenți, mincinoși și ipocriți. Lucrurile acestea, oricât de groaznice sunt ele, le ținem ascunse, pentru că, atâta timp cât le ținem ascunse, putem să avem fantezii cu ele, iar ele

ne vor da niște procese chimice, ne vor da un orgasm, ne vor da durere, ne vor da putere. Ne vor da tronul acela delicios de putere, în care, cumva, ne cățărăm pe scară ca să avem stăpânire asupra celorlalți, din propria noastră lăcomie omenească, de natură chimică. Este așa de important să numim aceste lucruri, pentru că, odată ce știm numele unui diavol, odată ce știm numele unui necromant și îl putem striga pe nume, el va răspunde, în creierul nostru. Atunci când l-am scos din țarc și l-am numit, nu va mai avea niciodată putere asupra noastră. Dacă nu îl numim și nu îl încălecăm să îl gonim de acolo, o să aibă putere asupra noastră. Și oare de ce să nu vrem să facem asta? Pentru că ne e teamă să ne uităm la costurile sinelui nostru chimic, fizic.

Dacă suntem conștiință și energie, atunci toată conștiința și toată energia noastră se află în corpurile noastre, sub formă chimică. Aceeași conștiință și energie poate să manifeste aur, să vă vindece boala și să vindece milioane de alți oameni, să învie morții și să trăiască două sute de ani. Așa că, vă întreb, care este costul pocăinței? Care e costul confesiunii noastre? Să nu mai avem un țarc și să fim atât de curați, încât niciun gând de măreție să nu mai trebuiască să treacă prin acest țarc și să fie înjosit, astfel negându-ne propria potențialitate de a-l experimenta în viață. Acesta este cuceritorul dinlăuntrul nostru.

Învățătura mea este clară – că există o graniță subțire. Atunci când experimentați ceva pentru prima oară, emoțiile pe care le experimentați trebuie să revină la gând, iar voi trebuie să îl stăpâniți. Niciodată nu trebuie să fiți dependenți

de sentimente, pentru că, dacă sunteți, atunci nu mai aveți niciun fel de gânduri noi în viață. De asta vă simțiți așa de goliți, așa de superficiali, de asta viața voastră e lipsită de sens. Când tot ce e în jur arată așa de frumos, voi sunteți plictisiți și nefericiți.

Învățăturile sunt foarte clare. La școala asta, avem suficient de multe dovezi care să sprijine faptul că există viață și în afara țarcului. A fost nevoie de multă muncă, de multe învățături și de multă inspirație ca să vă fac să părăsiți acel țarc și să imaginați conceptele individuale, în mod complet și divin, fără a le analiza, pentru că știm că mintea analitică întotdeauna se va afunda în autocomportament, ca un punct față de care trebuie cântărite toate. Asta înseamnă că în viața voastră nu poate să vină nimic excelent, fără să îl analizați mai întâi în funcție de sexualitatea voastră, de costul sexualității voastre. Mulți nu o să fie vindecați niciodată, deoarece, pentru a se vindeca, trebuie să renunțe la dependența de a fi îngrijiți de cineva și de a fi speciali pentru altcineva – iar asta e o dependență puternică. Mulți oameni nu vor renunța la viața lor de putere, pentru că e o viață care le aduce toate jucăriile din lume. Nu vor să renunțe la asta, pentru că asta înseamnă că, dacă se concentrează pe un concept și îl experimentează, înseamnă că au renunțat la proprietate. Vă amintiți că, la începuturile acestei școli, v-am spus că atunci când mergeți în vacanță, vă lăsați cocioaba curată lună, iar când reveniți, e praf peste tot. Praful este acolo pentru că nu v-ați gândit la casa voastră, iar ea începe să se destrame. Asta înseamnă acest lucru. Există în noi cunoașterea că, dacă nu ne susținem domeniul

teritorial, acesta va începe să se fărâmițeze, așa că nu facem nicio schimbare.

Motivul pentru care nu vreți aceste oportunități fabuloase de bilocare, de experiențe extracorporale, de vindecare, de divinație, de cunoaştere, puritate, blândețe şi toate aceste concepte care sunt atributele iubirii necondiționate este că s-ar putea să deveniți aceste concepte şi să trebuiască să renunțați la tot ce aveți. Asta înseamnă că sunteți răi? Deloc. Înseamnă că sunteți vii, că vă învârtiți rotițele într-un destin în împărăția cerurilor. Mulți dintre voi nici n-o să renunțați la o fantezie, ca să aveți genul acesta de împărăție – iar asta merită un milion de lacrimi, pentru că trebuie să renunțați la distracție, la jocuri şi la dependența voastră de procesele chimice, pentru a deveni o ființă nonchimică, spirituală.

Lecții de la o civilizație străveche: Legea faraonului

Vechii faraoni ai Egiptului au fost una dintre cele mai sfinte tradiții care au existat vreodată pe fața Pământului. Vorbesc de perioada de acum şaptesprezece milioane de ani – apoi au revenit, acum cincisprezece mii de ani. Mă refer la o cultură în care fiecare persoană – fiecare copil, fiecare bărbat, fiecare femeie, fiecare ființă – era considerată divină. Fiecare ființă învăța că fiecare zi ar trebui să fie trăită în aşa fel, încât, la sfârşitul zilei, inima sa – cu alte cuvinte, conştiința, sufletul său – să poată fi scoasă, aşezată pe o

balanță a dreptății şi cântărită cu greutatea unei pene. Acestea erau principiul şi legea după care trăiau cu toții. Cu toții erau egali. Cei care se aflau pe tronul acestei împărății străvechi erau ultra alma mater a dumnezeirii. Ei erau standardele morale, tatăl şi mama împărăției. Erau tatăl suprem şi mama supremă, iar toate ființele erau copiii lor supremi. Au creat o împărăție în care ei erau părinții care se asigurau că sufletul fiecărui copil poate fi cântărit cu o pană, în fiecare zi. Toată domnia lor se baza pe capacitatea de a face acest lucru, pe capacitatea de a fi oneşti şi pe capacitatea de a fi drepți – de a folosi viața în mod drept, de a face ca totul să fie sacru şi totul să fie divin. Aceasta a fost cea mai mare împărăție care a existat vreodată aici, pe Terra – şi astăzi îi puteți vedea rămăşițele în Egipt.

Împărăția aceasta a fost duplicată în toată lumea, prin piramide. Despoții care au venit după aceea se ridicau la tron încet, cu pofta de putere, dar niciodată, niciodată nu l-au putut înlocui pe cei măreți, care deținuseră tronul înainte. Autoritatea acestora nu era dezmățul, politica, bogăția, frumusețea, puterea sau pofta. Ei erau tatăl suprem, mama supremă, iar fiecare ființă din împărăția lor era copilul lor. Trăiau pentru împărăție şi făceau legi şi schimbări, astfel încât toată lumea să poată să trăiască în fiecare zi şi să capete cunoaştere. Toate templele erau deschise pentru oameni, să ştie totul – şi tot ce ştiau în fiecare zi, în micile lor inimi bucuroase, era cântărit cu o pană, la sfârşitul zilei. Asta era rugăciunea lor, înainte să vadă steaua Sirius, la miazănoapte.

Cunoașterea nu era niciodată interzisă, nimănui. Femeile aveau același statut ca și bărbații. Copiii erau comorile familiei. Copiii erau percepuți ca încercarea pe care le-o trimitea Dumnezeu. La rândul lor, oamenii erau mama și tatăl suprem, supremul și excelentul administrator al unei noi vieți. A fost o civilizație măreață, iar tehnologia pe care o aveau în acele zile încă nu a fost descoperită astăzi. Nu aveau o împărăție a hoției, a crimei, a violului sau a lipsei. Nu era o împărăție a lucrurilor de avut și a lucrurilor pe care să nu le ai. Toată lumea era în avantaj în această împărăție – și toată lumea deținea această împărăție. Era o singură lege, iar legea aceea era faraonul. Asta era legea.

„Temeți-vă de apariția religiei străvechiului Egipt", vă avertizează aparițiile Fecioarei Maria – și aveți asta chiar în fața voastră. Există o întreagă conspirație de a îngropa o civilizație străveche, care ar stârpi democrația, republicanismul, fascismul, socialismul, comunismul – toate -ismele – și care ar deschide efectiv împărăția pentru toată lumea; nu doar pentru câțiva, ci pentru toată lumea. Împărăția trebuie să înceapă cu o sămânță, care trebuie să fie atât de curată și atât de pură, încât sămânța însăși să fie întruchiparea puterii conștiente, iar voi să puteți să spuneți: „Ce anume, din lumea asta, nu poate să fie vindecat mai întâi în minte, apoi corpul să se conformeze?"

MARȘUL ÎMPOTRIVA VIRUȘILOR

Cum o să mărşăluiţi împotriva viruşilor şi bacteriilor care au evoluat mult mai rapid decât voi? Au existat multe preziceri despre un al treilea război mondial – şi asta e greu pentru toată lumea – dar vreau să vă spun că războiul nu va avea loc între armate. Nu există armată care să fie suficient de superioară Occidentului. Nu există. Războiul următor va fi un război al viruşilor şi al epidemiilor, pentru că asta e singura armată care e mai înţeleaptă decât puştile şi laserele şi asta e armata care va pustii lumea. Acesta e adevăratul Armageddon, pe Câmpia Sharon. Acesta este adevăratul Babilon în flăcări, iar marinarii se uită la flăcări de pe mare şi jelesc cu mii de lacrimi.

Există viruşi inteligenţi şi care se pot schimba atât de rapid. Voi nu vă schimbaţi, dar ei se schimbă. Ei sunt oastea care se va hrăni din ceea ce nu se va schimba – şi o să vă distrugă. Deci, cum vă pregătiţi pentru o armată care mărşăluieşte şi care e liniştită, tăcută, amăgitoare şi invizibilă? Trebuie să fiţi fiinţe a căror conştiinţă este atât de curată, încât o astfel de armată să nu aibă niciun mediu pe care să mărşăluiască. Acesta e singurul mod în care o să supravieţuiţi la ceea ce urmează să se întâmple în Occident.

Şi împotriva cărui alt duşman o să mărşăluiască această armată, în afară de duşmanii care trăiesc într-un țarc? Nu mai e vorba de țară; e vorba de atitudine. Pregătiți-vă. Poate că nu vă place, dar n-ați făcut prea multe ca să schimbați lucrurile. Acum e vremea să vă schimbați. Acum e vremea să fiți curați. Este vremea să fiți limpezi. Este vremea să fiți ceea ce natura o să păstreze, pentru că această armată o să fie mai inteligentă decât orice minte măreață din lume.

Toate bolile şi toți viruşii sunt făcuți ca să se potrivească pe primele trei sigilii. Există viruşi care se reîncarnează? Da, sunt un exemplu absolut minunat de studiat, împreună cu microbii şi cu microorganismele, care vă arată cât de repede se întâmplă reîncarnarea şi cât de mare este schimbarea în lumea micro şi care va fi următorul război de pe acest Pământ. Voi, în aroganța voastră, sunteți ultimul bastion care nu s-a schimbat, aşa că voi sunteți duşmanul.

Poate că nu v-a plăcut ce v-am spus şi credeți că propovăduiesc. Nu; eu vă dau o linie de potențial care se va întâmpla. Se va întâmpla absolut, iar voi trebuie doar să vă puneți întrebarea: „Eu mă aflu pe linia de tir?" Vă las pe voi să răspundeți. Orice mediu poate să fie curățat, atunci când conştiința care este iluminată înțelege mai întâi că şi ea este mediul.

Viziuni tulburătoare despre viitor

Dacă ştim că acest creier deja a fost conectat în diferite locuri cu sonde care să îl lege de calculatoare, atunci nu mai

avem nicio problemă cu clonarea creierului lui Einstein. Țesutul cerebral al lui Einstein a fost păstrat şi a fost clonat, la fel ca oaia Dolly. Toți ceilalți mari savanți care şi-au lăsat creierul la dispoziția ştiinței au fost clonați, iar creierele acelea vor construi nişte rețele neuronale minunate. Ba chiar, în prezent, corporațiile multinaționale se luptă nu pentru genomul uman, ci pentru o bucățică din material. Ar face orice ca să pună mâna pe o bucățică din material, pentru că au tehnologia necesară pentru a conecta bucățica aceea care poate fi clonată şi transformată într-un creier.

Creierele lui Ramses I şi cel al lui Ramses II au fost deja clonate, pentru că există ADN-ul lor pur. Ei au fost mumificați pentru că ştiau că aveau să trăiască din nou. În prezent, ei sunt în viață. Cine are ADN-ul lui Yeshua ben Joseph? Prioria Sionului. Ştiați că e nevoie doar de un fragment de os care are în el măduvă, pentru a obține ADN viu, care poate fi clonat? Ştiați că, dacă o oaie poate fi clonată, atunci toți morții pot să fie clonați? Vă amintiți că Iisus Hristos s-a dus după oaia rătăcită, vă amintiți că i se spune Mielul lui Dumnezeu. O să vă las să vă jucați o clipă cu toate astea, în imaginația voastră.

Iată încă o întrebare: Ce fel de ADN ar avea un sfânt către sfârşitul vieții lui? Ce fel de ADN ar avea Iisus Hristos? Ce fel de ADN ar avea Ramses I? Un ADN extraordinar. Ei nu se amestecă cu oile. Poate că Antichristul este ADN-ul lui Hristos, pus laolaltă de o corporație multinațională – poate că de aceea se numeşte Antichristul.

Acestea sunt concepte şi imagini pe care le-ați avut la dispoziție şi pe care nu le-ați urmărit niciodată, pentru că

nu urmăriți nimic în afară de supraviețuirea voastră: fața voastră, poftele, mâncarea, adăpostul, supraviețuirea, distracția și jocurile voastre. Trebuie să fiți mai conștienți și trebuie să fiți mai mult decât sinele vostru autoimplicat. Dacă nu v-ați gândit niciodată la aceste posibilități, asta vă arată cât sunteți de limitați. Există o mulțime de lucruri minunate pe care puteți ajunge să le cunoașteți în viață. Cu siguranță că ele sunt mult mai măreț decât cuponul vostru de ajutor social. Există multe evenimente minunate care au loc acum – și singurul motiv pentru care nu faceți parte din ele este pentru că niciodată nu v-ați făcut timp să le contemplați și să le realizați. Asta vă arată numai cât sunteți de inconștienți în cea mai mare parte a zilei, vă arată că vreți doar să vă obțineți bucuria și satisfacția voastră chimică și că nu sunteți dispuși să învățați nimic. Dar aceia care sunt dispuși construiesc un viitor. Ei se străduiesc să reînvie aceste ființe străvechi, ca să lupte cu războiul care urmează, pentru că singurul care va înfrânge acest război va fi un ADN divin, care știe exact cum să îl contracareze. Nu există medicamente care să contracareze virușii care s-au dezvoltat și care evoluează atât de rapid. În trei săptămâni, aceștia se pot schimba mai mult decât v-ați schimbat voi în zece milioane de ani. Ar trebui să vă fie puțin frică. Ei sunt pe urmele voastre, iar poarta pe care vor intra este țarcul.

Eu nu vreau ca voi să muriți. Moartea înseamnă eșecul vieții. Uneori trebuie să ne coborâm în adâncul puțului și să vă scoatem de acolo, căci nu e nimic pentru care să merite să renunți la a merge pe apă. A aștepta nu merită renunțarea la capacitatea de a vindeca o boală. Asta am venit

să vă învăț aici. Sunteți oamenii mei și vă iubesc. Joc un rol, pe care îl cunosc foarte bine, în evoluția umană. O să vă expun la necromanții pe care îi adăpostiți și pe care îi protejați și care nu vă dau voie să fiți glorioși. Nimeni nu va merge în iad să vă salveze – doar o învățătură despre adevăr, care o să scoată necromantul la lumina zilei, ca toată lumea să știe cine sunteți. Apoi vom ajunge la al doilea sigiliu, la al treilea sigiliu, la al patrulea sigiliu, la al cincilea sigiliu, la al șaselea sigiliu și la al șaptelea sigiliu. Asta urmăresc eu.

Dacă pot să vă spun că virușii au evoluat mai mult decât voi, atunci chiar că sunteți în pericol. Sunteți în pericol. Nu îmi pasă cine credeți că sunteți, cât de buni și de sfinți sunteți – baza gândirii voastre, modul în care vă creați ziua, modul în care vă trăiți ziua, cunoașterea pe care nu o dobândiți, chimia pe care ați obținut-o dintr-o zi vă va face vulnerabili în fața unei armate care mărșăluiește împotriva voastră. Și n-o să vină cu sabia, cu caii și cu baltagul. Nu, n-o să arate așa. Sunt invizibili. Iar emoția voastră din țarc, a minții-maimuță, o să îi primească.

Acestea sunt doar câteva elemente, mici, împrăștiate în lumina întregii eternități, ca să vă trezească și să vă facă să vă dați seama că, poate, ar trebui să începeți să citiți; poate că ar trebui să începeți să înțelegeți baza a ceea ce ar vrea să folosească orice putere mondială. Poate că ar trebui să studiați virușii, tocmai pentru că sunteți vulnerabili în fața lor.

CUM E DEASUPRA, AŞA E ŞI DEDESUBT. CUM E ÎNĂUNTRU, AŞA E ŞI ÎN AFARĂ

În zilele de demult, era o actriță celebră, o stea de cinema foarte faimoasă, de o frumusețe perfectă şi naturală. A venit la mine în ultimele ei zile. Era pe moarte, chinuindu-se cu un cancer la uter şi la ovare. Totul avea legătură cu imaginea ei. În ultimele ei zile, ştia că nu era chip să poată fi schimbată – iar eu îi spusesem acest lucru. În toate liniile de potențial, nu exista niciun mod în care ea să poată fi răsucită şi schimbată – şi cea mai mare scenă a ei avea să fie moartea, ieşirea din acel corp şi vederea adevărului. Era pregătită să facă asta.

Ea mi-a spus: „Ramtha, o să vin mereu să te văd, pentru că faci cel mai tare spectacol din oraş."

Eu i-am răspuns: „Ce vrei să spui?"

Mi-a spus: „Oh, nu vreau să spun că tu joci teatru, ci că noi toți jucăm teatru. Tu eşti cel mai tare spectacol din oraş. Mi-ar fi plăcut să te întâlnesc mai devreme, în cariera mea."

Aşa este. Ea e una dintre minunatele ființe Orb care vin aici, la şcoală, tot timpul. Voia să spună că oricine devine un simulant, în cele din urmă, devine atât de confuz cu privire la cine este el cu adevărat, încât are soarta rolurilor pe care le joacă – şi avea dreptate în această privință. Jucase

roluri care ar fi condus-o către cancer – şi orice stea de cinema care joacă astfel de roluri va sfârşi prin a le experimenta. Nu poți să memorezi în mod analogic un rol, dacă nu eşti pregătit să-l experimentezi. Ea este tot timpul în publicul meu şi o iubesc atât de mult. De multe ori, când sunt aici, pe scenă, ea este cea care mă mângâie pe păr şi îşi pune mâinile pe fața mea. Este doamna care face asta. Aşa că vreau să vă întreb ceva: Vreți să fiți bogați şi faimoşi şi să jucați rolurile care vă fac bogați şi faimoşi şi frumoşi? Oare conştiința-şi-energia nu stăpâneşte peste tot, chiar şi în teatru? Întotdeauna stăpâneşte. Plătiți un preț foarte mare pentru a fi faimoşi în atitudinea simulării, pentru că, orice vă prefaceți că sunteți, aia sunteți sortiți să deveniți.

Ar trebui să faceți nişte cercetări asupra oamenilor celebri. Analizați rolurile cele mai intense pe care le-au jucat – şi o să vedeți de ce au murit. Nu puteți crea o realitate, în lume, fără să fiți lăsați cu inocență să fiți obiectul realității pe care ați creat-o. Faima aduce mulți bani, dar poate să vă coste viața. Vechii faraoni ai celei mai mărețe civilizații care a trăit vreodată ştiau şi înțelegeau acest lucru. Nu joci niciodată un rol dacă nu eşti dispus să suporți consecințele rolului pe care îl joci.

Există o veche axiomă, care spune: „Cum e deasupra, aşa e şi dedesubt". Cerul se reflectă într-un lac. Pământul şi solul sunt o reprezentare a Vidului. Florile reprezintă Punctul Zero, iar polenizarea lor reprezintă şapte niveluri de evoluție, de la floarea inițială. Mai există în această şcoală o axiomă, care spune: „Cum e înăuntru, aşa e şi în afară" – e aceeaşi axiomă. Orice suntem, aceea vom trăi şi aceea vom experimenta.

Iată un alt aspect al acestui lucru. Am avut mulți studenți, de-a lungul anilor, care veneau şi-mi vorbeau despre nefericirea şi despre supărările lor. Unul dintre marile motive ale nefericirii lor, în mod evident, are legătură cu țarcul, cu faptul că ştii că orice bărbat din viața ta o să fie la fel ca ceilalți pe care i-ai mai avut şi orice femeie din viața ta va fi la fel ca celelalte pe care le-ai mai avut. Din păcate, indiferent câți copii ați avea, dacă sunteți „la fel ca ceilalți", o să-i modelați şi pe cei mici după atitudinea voastră de „la fel ca ceilalți". Aveți o mare responsabilitate în acel context – să vă asumați responsabilitatea pentru propria plictiseală.

Asta vă va ajuta să începeți să înțelegeți moralitatea şi evoluția omenească. De multe ori, oamenii, în solitudinea lor tăcută, trăiesc în fantezii şi în realități care le aparțin exclusiv. Este împărăția în care tot ce gândesc e aşa de personal şi de netranscendental şi aparține individului. Toată lumea are în jur o mantie de intimitate şi de invizibilitate. Singurul mod în care vă întoarceți de unde ați venit este atunci când vă ocupați de acea invizibilitate, când o îngrijiți într-un fel şi o faceți activă în viața voastră; altfel, veți rămâne invizibili.

Unul dintre cele mai mari chinuri şi aspecte ale suferinței omeneşti se referă la acei oameni care stau în tăcere, idilici, dar în mințile lor se desfăşoară atâta dramă, încât ei s-au sufocat pe ei înşişi. Sunt prezenți, dar nu sunt prezenți. Mintea lor e dedicată pentru tot soiul de devieri, pentru tot soiul de vise de excelență, atâtea vise de celebrare, de adorare şi de adulare. Am spus aici doar câteva cuvinte, dar sunt mulți oameni care au fantezii să fie ceva ce sunt

incapabili să fie, în mod fizic, pentru că ei sunt cei care au trasat linia de demarcație. Ei sunt cei care folosesc corpul ca pe un gunoi, ca să le dea reacția chimică de care au nevoie. Apoi, trag linia şi lasă epava aceea în urmă şi merg mai departe şi visează toate aceste vise, în care sunt faimoşi şi minunați, în care fac bine sau fac rău, în care violează pe toată lumea, îşi fac de cap cu toții sau ucid lumea. Nu e nevoie de Dumnezeu care să trebuiască să vă amintească toate lucrurile pe care le-ați lăsat în urmă. Voi trăiți în gândurile voastre – şi le trăiți cu egoism şi cu zgârcenie.

Una dintre marile surse ale suferinței omeneşti este că ați avut atâtea fantezii şi nu ați făcut nimic, încât atunci când trebuie să reveniți în corp, îl urâți şi îl degradați încă şi mai mult. Îl degradați, pentru că el nu are nimic de a face cu lucrurile din propriile voastre fantezii, cu ideile voastre grandioase despre voi înşivă. Fără o conexiune corespunzătoare şi fără nevoia corespunzătoare de a face ceva din nimic, sunteți atât de liberi să vă imaginați că sunteți Cortez, că sunteți Lucifer, că sunteți Enlil, că sunteți Cleopatra. Nici nu pot să vă spun câți oameni sunt Cleopatra. E o iluzie, pentru că îşi fac din corp o maşină de spălat sau un blender, în care aruncă nişte lucruri şi le învârtesc în neştire. Le amestecă şi apoi, ei le pot mânca, se pot culca cu ele, le pot răni, pot să le adoarmă, să le pedepsească, să le decoreze, să le împopoțoneze. Pot să fie acele lucruri, dar nu le-a venit niciodată ideea să facă saltul cuantic prin care să transforme corpul în ceea ce sunt fanteziile acelea.

Unul dintre marile tărâmuri ale suferinței omeneşti, care începe din copilărie, este incapacitatea de a te exprima şi

de a deveni visele pe care le ai ca ființă totală. Unde găsim, în psihoanaliză, ceea ce se numeşte o persoană cu adevărat tulburată? Găsim o persoană tulburată în acela care are toate aceste vise nerealizate. Dacă ştiți cum să îi deschideți uşa, o să înceapă să-şi verse fierea şi să spună: „Ei bine, vreau să fiu asta şi vreau să fiu asta, dar uită-te la mine", şi e ca şi cum ar fi trăit atât de mult în lumea de vis, ca un fanatic. Conform creierului, fanatismul este o ştiință absolută. Fanatismul nu permite corpului să se bucure de măsura țării de vis şi să aibă ocazia să devină visul, deoarece corpul este un sac de mațe, un sac de procesări şi de simțuri de care oamenii sunt dependenți.

Un fanatic, o persoană cu o tulburare neurologică, are hipocampusul traumatizat sau căile către lobul frontal traumatizate, pentru că memoria lui de durată nu ajunge niciodată până în lobul frontal, ca să fie analizată şi cântărită prin experiență. Unii oameni sunt aşa de prinşi în mizeria lor, încât sunt fanatici. Ei trăiesc în această lume fanatică, în această realitate ireală care nu ajunge niciodată în lobul frontal, pentru a fi discutată, cântărită şi supusă introspecției analogice. Au un traumatism la lobul frontal şi sunt psihotici, fanatici şi dependenți.

Oamenii cred că, dacă o să fie această fantezie, atunci vor fi nevoiți să îşi schimbe corpul, iar ei nu vor să facă asta. Unul dintre motivele care duc la un comportament maniaco-depresiv este că visele pe care le-a făurit sufletul omenesc au fost atât de grandioase, încât revenirea la a fi o ființă omenească obişnuită duce la comportamente maniaco-depresive. Oamenii care sunt maniaco-depresivi au vise

interzise, a căror împlinire nu au permis-o proceselor chimice din corpul lor. Încă mai sunt dependenți de îndoială şi de lipsă şi de procesele chimice în corpul lor, astfel că fanatismul acesta măreț există în creier. Secretul vindecării, pentru toate bolile de natură bipolară şi maniaco-depresivă, este în ştergerea graniței dintre vise şi aptitudinea biofizică. Trăiți vise pe care corpului vostru nu i-ați permis să le trăiască. Şcoala aceasta se referă la ştergerea acestei granițe.

Glanda pituitară şi cei şapte hormoni ai ei

Glanda pituitară este unul dintre primele lucruri care se formează în embrionul fiecărui copil, pentru că, fără ea, restul corpului nu funcționează. Acest organ mic, în formă de pară, este marele sigiliu al şaptelea din creier. Este chiar foarte mic, în comparație cu ceilalți centri, dar are şapte hormoni minunați. Ştiința a considerat hormonii ca pe un set de molecule care au un scop anume, dar ea defineşte scopul după fenomenele pe care le produce un anumit hormon. Marea întrebare este cum ştie hormonul să facă ceea ce face? Să ne imaginăm că un hormon este „voi". Voi o să curgeți prin realitatea voastră şi o să aveți docuri de recepție în oameni, locuri, lucruri, vremuri şi întâmplări. Voi, ca hormon, o să deblocați, o să pătrundeți şi o să creați realitatea. Eu sunt aici ca să vă spun că, aşa cum e deasupra, aşa e şi dedesubt – şi aşa cum e înăuntru, aşa e şi în afară.

Dacă deveniți fiecare substanță chimică din corp şi ştiți ce face ea, veți înțelege spiritul care stă în spatele proceselor

chimice. Deci, sunteți hormonul ACTH, sunteți hormonul sexului – testosteronul, sunteți hormonul luteinizant? Acestea sunt numele voastre. Aş putea să mă uit la voi şi să spun, simplu, că în corpul vostru există trei sigilii pe care le activați şi tot ce avem de făcut este să înțelegem procesele chimice care le activează, pentru a vă identifica pe voi. Sunteți procesele acelea chimice, sunteți acel micuț hormon? Ei bine, eu cred că sunteți, pentru că nu faceți decât să aşteptați să vă branşați la ceva.

De ce să fie procesele chimice un mister, când putem să le explicăm? Dacă cel mai ignorant student ar veni la o oră de chimie şi noi i-am spune, acum vreau să-mi spui numele mamei tale, al tatălui, al fraților şi surorilor, dacă ai, al mătuşilor şi unchilor tăi, al vecinilor, al celor mai buni prieteni, în ce clasă eşti şi la ce eşti cel mai proactiv, atunci vom putea să te atribuim ca hormon. Am putea să spunem, ei bine, tu eşti un mic hormon de testosteron sau un estrogen bătrân şi gras, iar când nu poți să te potriveşti în niciun doc receptor, eşti un mic hormon de fată bătrână. De ce nu am putea să învățăm pe toată lumea că fiecare îşi pregăteşte oameni, locuri, lucruri, vremuri şi întâmplări, iar dacă face asta, va putea să atribuie un hormon fiecăreia dintre aceste categorii. Atunci aş vorbi cu Domnul Testosteron, cu Doamna Estrogen – şi, în unele cazuri, cu Doamna ACTH. Şi tot ce vreți de la mine este să vă dau o gaură la care să vă branşați, un sit receptor. De ce să nu vă spun hormoni? Gândiți ca niște hormoni.

Oare chimia nu ar fi mult mai simplă, dacă am putea să plasăm aceste misterioase molecule de emoție într-un

context absolut de personalitate? Este simplu. Eu vă spun că, așa cum e înăuntru, așa e și afară. Nu există nimic în lumea chimică să nu fi experimentat – și tot ce trebuie să facem este să spunem că o atitudine este masca unei substanțe chimice pe care o purtăm. Și ar trebui să puteți să numiți această substanță ACTH, estrogen, testosteron, endorfine. Nu există hormon din corp care să nu corespundă unei atitudini – și nu există atitudine care să nu corespundă unei substanțe chimice din corpul omenesc și din genomul uman. Cine sunteți voi? În ce sit receptor vă potriviți? Nu vă place să vi se spună hormon? Nu vă place să fiți un simplu fluier într-o orchestră de două sute de instrumente? Nu vă place să fiți doar o vioară în secțiunea a patra a unei orchestre de două sute de instrumente? Ei bine, asta sunteți: un oboi, un fluier, tobe, timpane – și niciunul nu e dirijor. Avem o mulțime de hormoni, care cântă aiurea.

Nu credeți că sunteți un hormon de emoție? Cum credeți că ați devenit atât de emoționali, preaiubiții mei? Poate că nu sunteți nimic altceva decât un grăsan de hormon necromanf care umblă de nebun prin celulele voastre. Cumva, mă gândesc că asta e mai aproape de adevăr decât explicația voastră, cu păcătuitul. E mai logic, nu? Hai să ne trezim, hai să nu fim niciodată metafizici, să nu fim niciodată New Age, hai să nu mai fim niciodată superstițioși. În loc să spuneți cuiva că voi sunteți asta și aveți fantezia asta, de ce să nu vă uitați la ei și să le spuneți: „Eu sunt un testosteron garantat"? Nu sună mai bine decât să fii pedofil? Ăsta e adevărul. Și în loc să îi spuneți unui bărbat că sunteți

îndrăgostită nebunește de el, de ce să nu-i spuneți doar: „Sunt sută la sută estrogen"? Pe scurt, cam asta ar fi. Ăsta e adevărul. Consultați-vă cărțile de chimie și aflați asta în mod biologic. Începem să înțelegem că hormonii sunt molecule de emoție inteligente. Nu putem să spunem că, pur și simplu, corpul nostru simte într-un fel, iar mintea nu. Începem să înțelegem că, într-adevăr, cei șapte mari hormoni sacri care vin de la glanda pituitară sunt potențiale codificate ale omenirii. E nevoie de un singur hormon de la pituitară pentru a crea o coborâre și o cascadă de energie până în primul sigiliu. E nevoie de un singur hormon de la pituitară ca să creeze orice alt hormon, pentru toate emoțiile pe care le-ați experimentat.

Astfel că se impune o întrebare cu privire la ceilalți șase hormoni. Ei sunt doar molecule sau sunt Sfântul Graal? Sunt. Primele trei sigilii nu au nevoie de prea mulți hormoni de la glanda pituitară. Au nevoie de unul singur, ca să creeze cascada – iar acel singur hormon are un miliard de situri receptoare potențiale, un miliard de moduri în care puteți să fiți în primele trei sigilii.

Codul sufletului scris în corp

Codul Sfântului Spirit este dat corpului la naștere. Spermatozoidul și ovulul care se împreunează reprezintă legea, dar voi nu sunteți orice spermatozoid și orice ovul. Ați fost acela pe care l-ați ales. Ați ales câmpul genetic în care să faceți lucrarea pe care ați venit aici să o faceți, după

recapitularea în lumină. Credeți-mă, ați mai murit până acum şi o să mai muriți, o să vă întoarceți la lumină şi o să aflați că n-ați progresat deloc în viața asta. Sufletul a scris în lumină, efectiv, ce va fi fiecare hormon, cum vor fi distribuiți hormonii şi ce situri receptoare vor fi predominante pentru voi. Oricine poate să creeze un corp, dar e nevoie de Spiritul Sfânt ca să codifice hormonii, pentru că ei sunt darul nostru, cheile către percepția noastră.

Din numeroasele potențiale de semințe, de spermatozoizi şi de ovule pe care le-au avut părinții voştri, acesta este cel care a fost fertilizat şi acesta este cel de care v-ați ataşat. Sufletul, care cântăreşte 370 de grame, locuieşte lângă inimă – de aceea, inima e descentrată. Acolo există un întreg vortex de energie spirituală şi de cuvinte de foc. Aceste cuvinte de foc sunt conectate cu un punct plauzibil din corp, cu sufletul – şi sunt codificate într-o armată specială, numită hormoni, iar grupul acesta special începe în glanda pituitară. Astfel că sufletul nostru s-a transformat în carne – dar nu în corp, ci în hormonii care operează corpul.

Începem să înțelegem unde se află sufletul, în corpul acesta subțiratic. El se află în glanda pituitară, sub formă de cod – de aceea glanda pituitară se numeşte al şaptelea sigiliu. Mesajul sufletului este înregistrat în şapte niveluri de hormoni, iar aceste şapte niveluri fac să se învârtă tot restul în corp. Ceea ce vedem în recapitularea în lumină şi ştim că nu am stăpânit niciodată sub formă de înțelepciune va fi amplasat în corpul genetic, atunci când revenim din Planul Extazului. Ne purtăm sufletul ca pe un veşmânt. Purtăm astăzi ceea ce am văzut în ultima noastră viață. În mod

absolut, asta urmează axioma „Cum e deasupra, aşa e şi dedesubt; cum e înăuntru, aşa e şi în afară". Hormonii poartă un mesaj de la suflet. Dumnezeu nu ar mai trebui niciodată să fie aşa de misterios, că este un aspect din afara acestei împărății biofizice despre care spunem că este împărăția lui Dumnezeu. Sfântul Graal ar trebui să fie ceea ce ne curge prin vene. Dumnezeu ar trebui să ne fie aşa de aproape – şi niciodată să nu fie departe de noi.

Glanda pituitară are şapte mari hormoni – şi ştim că, dintre ei, trei au fost împinşi să curgă prin conştiința omenească vreme de epoci întregi. Astfel, se impune o întrebare: Unde sunt ceilalți patru hormoni? Ce anume nu ne-a spus sufletul şi ce anume nu ne-a spus Spiritul Sfânt? Nu lucrați decât cu fenomenul uman, cu emoțiile umane şi cu acțiunea şi reacțiunea umană. Practic, sunteți inferiori împărății animale. Dacă un virus poate să evolueze mai rapid decât voi, atunci n-ar trebui să stați aici şi să vă țuguiați buzele, spunând că sunteți extraordinari, în timp ce există această armată tăcută, care s-a schimbat mai mult decât v-ați schimbat voi. Iar voi, care sunteți epitomul frumuseții, ați fost un experiment lipsit de strălucire. Şi voi, şi eu ştim toate fanteziile pe care le-ați avut, ştim cât de rele şi cât de nesănătoase au fost ele. Să nu-mi susțineți că nu au fost nesănătoase, pentru că au fost. Mulțumesc lui Dumnezeu că ați întrerupt linia vieții corpului şi nu le-ați dus la realizare.

Şi terapia cu hormoni? Asta ridică o mare întrebare. Nimeni nu ar trebui să apeleze la terapia cu hormoni, nimeni nu ar trebui să ia hormoni care au murit demult în corp, fără să îi infuzeze cu o conştiință, înainte de a fi injectați sau

absorbiți în corp. Luând hormonii unui cal în corpul vostru, vă transformați într-o iapă de prăsilă, în fiecare lună – și meritați să fiți păstrați doar pentru că urmează să produceți mânji, dar nu faceți asta niciodată. Așa că nu faceți decât să abuzați de terapia cu hormoni. Terapia cu hormoni nu poate niciodată să dea naștere în noi la ceea ce noi înșine avem capacitatea să facem, din glanda noastră pituitară, ca lectura și cartea propriului nostru suflet. Dacă chiar vrem să ne injectăm cu ceva, mai bine să ne asigurăm că ne-am insuflat mintea în ceea ce ne injectăm.

Chimia corpului pentru nemurire

Să fiu cu voi e o clipă rară. Este o clipă în care ochiul atoatevăzător și preaînțelept al lui Dumnezeu se uită la voi, apoi formulează cuvinte ca să vă ajute. Din păcate, cel mai mare ajutor pe care poți să îl dai cuiva o să fie o filozofie, pentru că nu poți niciodată să te uiți în ochii cuiva și să admiți că ți-ai stăpânit demonii din propriul tău padoc. V-ați gândit vreodată că cineva care vă știe toate gândurile încă mai poate să vă iubească? Singurul motiv pentru care sunteți cu persoana cu care sunteți este pentru că trăiți cu ea în ipocrizie. Cum știm asta? Pentru că niciodată nu ați avut curajul să-i spuneți adevărul, chiar dacă asta ar însemna viața altor oameni.

Adevărul înseamnă viața voastră, înseamnă rotirea unui hormon pituitar ca să devină ceva fizic, un adevăr, un standard, o existență. O să plângeți, iar lacrimile voastre se

vor baza pe cunoașterea amăgirii voastre. Dacă ați mințit o persoană într-un mediu al primelor trei sigilii, e foarte rău. O să vă simțiți foarte traumatizați din cauza asta. Plângeți doar pentru că ați știut întotdeauna adevărul, iar adevărul se revarsă ca apele botezului. Cât adevăr mai aveți încă ascuns înlăuntrul vostru, pe care nu l-ați lăsat să iasă la suprafață, pentru că sunteți deopotrivă rușinați și dependenți de el? Mult. N-a fost nevoie decât de trei hormoni ca să manifeste această cascadă. Mai aveți încă patru hormoni de la glanda pituitară. N-ați avut nevoie decât de trei hormoni, ca să manifestați această vioaie năvală chimică. Indiferent de copaci, de râu, de pădure și de lemnul pătat din fața voastră, acum sunteți într-o fantezie și sunteți propriul vostru râu de emoție. Nu puteți nici măcar să vedeți dimineața sau după-amiaza. Vedeți numai lucrul de care sunteți dependenți emoțional, ca un drog. Cea mai mare dependență de droguri sunt emoțiile voastre, iar noaptea întunecată a sufletului este atunci când trebuie să ieșiți la lumină cu toate aceste emoții.

Dacă cineva spune: „De ce nu mă iubești?", singurul răspuns pe care puteți să îl dați este: „Nu mă iubesc pe mine. Cum aș putea să îți dau ceva ce nu sunt?" Următoarea întrebare va fi: „De ce nu te iubești pe tine? Nu înțeleg." Iar voi veți spune: „Pentru că părțile din mine cărora le-am interzis să iasă la lumină și care s-au încuiat reprezintă îngustimea minții mele, coșmarurile mele, groaza și fanteziile mele. Ele apar în clipele în care sunt în punctul culminant al emoției. Nu mă deranjează niciodată atunci când fac C&E®. Mă deranjează numai atunci când sunt bărbat sau când sunt femeie. O să îți spun de ce nu te iubesc, pentru

că nu iubesc ceea ce locuiește în mine. Urăsc ceea ce locuiește în mine."

Există o corespondență chimică pentru această declarație. Țarcul necromantului nostru n-ar putea să existe, dacă nu ar avea o semnătură chimică. Vă e teamă să nu cumva să fiți atacați de propria minte. Și de ce nu iubiți pe altul? Pentru că nu puteți niciodată să dați iubire. Iubirea nu e un sărut și o vorbă. Nu este sex. Asta nu e iubire. Iubirea înseamnă să te predai. Iubirea înseamnă intimitate. Nu are a face cu primele trei sigilii. Dacă iubiți cu adevărat o persoană, înseamnă că i-ați spus totul despre voi. Asta e iubire. Sexul este consecința faptului că sunteți împreună, dar iubirea începe din creier. Iubirea începe ca un adevăr, nu în primele trei sigilii. O persoană spune: „Nu te iubesc. Ai dreptate, nu te iubesc. Mă abțin." Nu e vorba de o altă femeie. Nu e vorba de alt bărbat. Sunteți infideli unui set de gânduri. Nu e vorba de nimeni, căci oricine poate să corespundă acestor paradigme. Orice persoană din lume poate să corespundă paradigmei acestui țarc. E peste tot. De fapt, toată lumea a fost făcută ca să îi corespundă, astfel că toți sunt una și aceeași persoană, ceea ce este jalnic.

O relație adevărată întru Dumnezeu nu este repetarea experiențelor; este accesarea altora, noi. Într-o relație, voi doar repetați ceea ce știți, iar dacă asta e tot ce puteți să faceți, atunci cu toții aveți o mulțime de probleme. Ideea e să facem cunoscut necunoscutul. Trebuie să fim locțiitorii lui Dumnezeu – chiar locțiitorii lui Dumnezeu. Nu e vorba să ne distrăm aici, pe Pământ, și să apucăm primăvara. Știți câte primăveri ați apucat? Adică, de câte orgasme aveți

nevoie, înainte să vă spuneți: „Cred că e vremea să mai descopăr și altceva despre viață?" Asta e împotriva întregului status-quo al conștiinței. De asta e nevoie de o viață spirituală, pentru că viața spirituală izbăvește viața fizică.

Vă spun cu mândrie că în acest public, astăzi, am ființe virgine care au fost crescute cu aceste învățături și care nu sunt terorizate de umanitate. Ele au aflat despre Dumnezeul dinlăuntru și au învățat despre escrocul dinlăuntru. Și-au spus, foarte simplu: „Niciodată nu o să-mi dau corpul cuiva de care nu mă îndrăgostesc, cuiva care nu mi se dedică în propriul său adevăr și cu care nu pot să împărtășesc o intimitate mentală profundă. Numai atunci când mi se permite să împărtășesc o intimitate mentală profundă cu o persoană, atunci sunt pregătit să-mi dau curățenia și frumusețea". Acum, aceștia sunt hormonii care le controlează corpul. Ce înseamnă asta? Înseamnă că am copii care au crescut cu aceste învățături și care le-au interpretat just și încă sunt intacți, până în ziua de azi – tribut acestei școli. Frumusețea lor, suveranitatea lor și puterea lor de a-și susține propria importanță sunt un tribut față de cine sunt ei.

Copiii se nasc în cel de al șaptelea sigiliu. Sunt născuți cu toți cei șapte hormoni, care le curg prin corp în mod egal. Pe măsură ce energia coboară în copil, toți cei șapte hormoni cedează încet și se retrag înapoi, în cuibul lor din creier. Fiecare copil este implicat pe deplin în neuroplasticitate. Momentul cel mai mare de învățare din toată viața voastră a fost atunci când erați copil mic, o fetiță sau un băiețel. Cel mai măreț și cel mai puternic moment al vostru a fost atunci când creierul vostru era atât de flexibil

şi când nu avea hormonii aceştia care curg prin corp şi îl duc la nivelul următor. Copiii au şapte hormoni de la glanda pituitară, care le curg prin corp – şi care încep să se retragă, pe măsură ce săgeata energiei coboară prin sigilii.

Copiii sunt născuți în glanda pituitară. Glanda aceea micuță are numai şapte hormoni, hormoni de conştiință. Şi ce anume reține ea? Ea răspunde de administrarea uneia sau mai multor molecule care formează un hormon cu situri receptoare multiple, sau cu mai puține situri receptoare, care au de a face cu iluminarea. Suntem stări de conştiință. Vreau să înțelegeți acest lucru. Suntem stări de conştiință – nu doar o singură conştiință. Nu suntem doar genetica noastră. Nu suntem doar sexualitatea noastră, doar experiențele noastre, fețele noastre în oglindă. Aceştia sunt escrocii. Noi suntem stări de conştiință.

Poate că veți râde de ființele mele virgine de la şcoală, dar ele valorează cât toate giuvaerurile pe care vi le puneți în coroană. Sunt vrednice şi sunt frumoase – şi asta are legătură cu glanda pituitară. Îmi place că aceşti copii ai mei trebuie să fie învățați şi să ştie atât de multe despre realitatea pură care sunt, despre darul care sunt, că trebuie să se păstreze, pentru iubire – şi să fie în stare să distingă între emoție şi iubire.

Niciodată nu trebuie să ne dăm sămânța cuiva care nu e vrednic de ea – şi niciodată nu ar trebui să ne dăm ovulele niciunui bărbat care nu e vrednic de ele, niciodată n-ar trebui să avem copii, decât dacă pe acei copii suntem pregătiți să îi educăm în contextul celor mai stricte coduri de a face cunoscut necunoscutul, în viața lor. Niciodată nu ar trebui

să facem copii ca urmare a sexului. Dacă o facem, vom trăi în mizerie toate zilele noastre. E mai bine ca sămânța să meargă în pântece şi să se străduiască să găsească ovulul şi să moară în călătoria sa, decât să fertilizeze un ovul care va fi născut numai ca urmare a poftei şi a fanteziei sau a unei ghicitori. Ghicitoarea este un cuvânt străvechi, care înseamnă a manifesta acțiunile unui necromant fanatic.

Dacă putem să facem hormonii glandei pituitare să curgă chiar şi la un adult în vârstă, atunci încă mai avem de-a face cu un copil şi încă mai avem inocență. Dacă putem să o transformăm în virtute, în loc de vinovăție şi ruşine, atunci aceştia sunt maeştrii care vor trăi două sute de ani. Trebuie să ne dăm doar pentru iubire. Toți de aici, de la şcoală, ar trebui să sărbătorească faptul că au reuşit să răzbată în tot acest timp, în conştiința socială, împotriva sexualității. Au reuşit să răzbată împotriva imaginii. Au reuşit, păstrându-şi onoarea, sinele – şi au reuşit pentru că încă mai aşteaptă iubirea.

RENAŞTEREA ŞI RĂZBOIUL MAMEI NATURĂ

Suntem în secolul douăzeci şi unu, secolul internetului, secolul cartografierii genomului uman. Putem să vindecăm boli înţelegând contextul genetic care le-a cauzat – dar putem să vindecăm sursa care le-a făcut? Nu cred că se va întâmpla asta multă vreme de acum înainte, pentru că interesele publice, divertismentul se referă la sex, la violenţă, la copii. Oare tehnologia va înlocui vreodată moralitatea? Nu; doar o va exploata. Singura interferenţă care va veni vreodată o să fie de la Mama Natură – iar ea deja a pornit pe calea războiului. Unul dintre semne este când o parte din Antarctica, mare cât New England, s-a desprins – un câmp de gheaţă – iar muntele Aetna fumegă pe vârf.[4]

Acestea sunt semne ale sfârşitului zilelor. De ce apar ele? Tocmai din cauza lucrurilor pe care le-aţi făcut şi pe care le-aţi gândit. Nu sunteţi o specie care să merite să fie păstrată, în lumina întregii eternităţi. Puteţi să mai meritaţi să fiţi păstraţi? Depinde de ceea ce faceţi şi de cum vă schimbaţi viaţa.

---

[4] Învăţătura lui Ramtha prezentată în această carte a fost predată *live* la 26 martie 2000, la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Dacă vă distrugeți copiii, v-ați distrus baza pentru reîncarnare. Ați închis ușa, nu numai către a deveni Dumnezeu în această viață, dar și către a muri și a încerca să renașteți. Dacă distrugeți copiii, v-ați distrus pe voi înșivă. Într-un fel, e ca vechiul proverb: Dacă distrugeți Pământul, v-ați distrus viața.

În lumina întregii eternități, după moartea voastră, sunteți prinși în lumină și o să vizitați persoanele care sunt de cea mai mare importanță pentru voi. O să treceți printr-un tunel, la o ființă de lumină care este iubire totală. La fel ca un video player, benzile voastre vor fi derulate și o să vă vedeți viața în culori cvadridimensionale, din clipa în care v-ați născut. O să faceți o recapitulare în lumină și o să vă cântăriți viața cu o pană. Oare vechiul Egipt să fi fost chiar așa de primitiv, sau chiar avea frumusețe și adevăr? Și unde s-a dus poporul său? Departe de aici. Deci, banda rulează chiar acum – și cu toții o să jucăm într-un mare film. Seara de azi o să fie rulată de o mie de ori, pentru o mie de persoane diferite. Cum vrem să ruleze ea?

De ce este primul sigiliu de așa rău augur? Pentru că el este ancorat la Pământ. Există alte șase sigilii, dar primul sigiliu este cel mai monstruos dintre necromanți. Lucrul important despre o dinastie și despre o moștenire este că, în ziua în care avem copii, în ziua în care avem grijă de acei copii, vechea noastră moștenire moare, iar noi preluăm o altă moștenire, de justețe, importanță și integritate. Suntem marii administratori ai minților tinere, ai corpurilor tinere. Cea mai mare realizare a noastră este să le dezvoltăm lobul frontal neîmpiedicat, nesacrificat, nedeteriorat, neviolat,

neabuzat și de dragul cunoașterii. În punctele în care noi nu ne-am transformat și nu am ascultat, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe Dumnezeii care vin prin noi, pe care putem să-i învățăm în locurile temporale ale realității, să o facă în mod just și onorabil – iar ambii părinți vor fi întotdeauna centrul adevărului, al cinstei și al încrederii.

Marea învățătură a fost că ar trebui să lăsăm să se manifeste glanda pituitară a copiilor, dar numai cu înțelepciune. Dacă suntem chiar norocoși, copiii noștri, la vârsta adolescenței, în vremea când acționează amigdala, vor avea încredere în noi, ne vor iubi, vor vorbi cu noi și vor căuta îndrumare de la noi. Și mulțumesc lui Dumnezeu, să faceți să se întâmple așa, pentru că, într-o zi, copilul acela va crește și nu va mai fi sub influența amigdalei, se va îndrăgosti de cineva și într-o zi, dacă sunteți destul de norocoși, o să aibă copii. Chiar vă doriți să se întâmple așa, pentru că probabilitatea este ca voi să muriți în această viață, fiind prea dependenți de procesele chimice ale corpului vostru. O să muriți – și dacă v-ați trimis sămânța din timp, atunci există o mare oportunitate să vă întoarceți ca nepoți sau strănepoți. Aveți un arbore genealogic, o familie, o cale – aceasta e primăvara voastră. Poate să fie și iarna voastră, dar copacul tot crește, pentru că i-ați dat viață. Într-o zi, poate că veți fi un degețel fragil în acel arbore, în timp ce, demult, ați fost rădăcina sa.

Trebuie să iubim, să onorăm și să prețuim pe cei cărora le-am dat viață, pentru că într-o zi, ADN-ul acela pe care îl dăm așa de dulce, așa de pur, așa de blând, ADN-ul acela o să fim noi. Nu trebuie să fim profeți ai sfârșitului, dar dacă

se abuzează de această favoare, pot să vă spun imediat că ceea ce ați folosit greșit, ceea ce ați abuzat și ceea ce ați făcut altora în viața voastră vi se va face vouă, într-o zi, la renașterea voastră – vă asigur de asta. Acesta e ciclul adevărului și al dreptății.

Dacă ați fi mai bătrâni și mai înțelepți, azi, înainte să mergeți la cuiburile voastre, v-ați pune această întrebare: „În seara asta, stând întins în singurătate și în tăcere, aș îndrăzni să-mi cântăresc conștiința cu o pană?" Dacă aveți inima grea și mintea plină de supărare, deja știți rezultatul. E datoria și e treaba voastră să vă schimbați mentalitatea, pentru a schimba procesele chimice. Amintiți-vă că aveți nevoie doar de șapte hormoni – iar acei șapte hormoni conțin în ei o bogăție de potențialitate. Trebuie doar să vă schimbați. Obiectul vostru ar trebui să fie ca, la sfârșitul zilei, să vă întindeți în pat singuri – slavă Domnului că partenerul nu vă cunoaște gândurile și slavă Domnului că voi nu le cunoașteți pe ale sale – și să întrebați: „Doamne, viața mea din această zi, faptele mele ar putea fi cântărite cu o pană, sau sunt blestemat să fiu tulburat?" Și când, în cele din urmă, vă îndrăgostiți, mare parte din ceea ce iubiți vor fi calitățile pline de învățătură a ceea ce ar fi trebuit să fie bunicii voștri.

Am vorbit în seara asta despre niște lucruri foarte înspăimântătoare și tulburătoare – și e bine, pentru că ele trăiesc în voi. Cum o să aducem pace în această lume? Aducem pace în lume atunci când, în propria noastră cunoaștere, toată lumea e liberă să spună adevărul, fără pedeapsă și fără chin, pentru ca și ei să poată să trăiască în împărăția care e dincolo de propriile lor coșmaruri și de

propria lor mizerie. Asta e o învățătură minunată. Este o paradigmă foarte impunătoare, un concept grandios pe care să îl îndeplinesc aici, cu voi, dar eu vă spun ceva împotriva sistemului vostru de credințe. O ființă umană are posibilitatea să se schimbe. O ființă umană are posibilitatea să cunoască iubirea și, în acea iubire, să ierte o mie de păcate – și e posibil să genereze întotdeauna iubire, în acea stare.

Dacă aveți un partener de viață, iubirea voastră unică și adevărată va fi întotdeauna cea care a stârnit în creierul vostru aceste procese chimice, cea care v-a făcut mai buni decât credeați că sunteți și care v-a schimbat. Datorită iubirii lor, ca băieței și ca fetițe, ați dorit să fiți mai buni, pentru un părinte organizat și mistic pe care l-ați văzut în celălalt. Cât de minunat este acest lucru. N-ar trebui să distrugeți asta niciodată. Este o experiență atât de minunată să te îndrăgostești – nu din vagin, nu din penis, nu din imagine – pentru că cineva este atât de minunat, încât lasă acea creștere, acea bucurie și frumusețe să înflorească în voi. Este așa de frumos. Asta înseamnă primăvara, știți.

V-am spus astăzi că vă iubesc? Mai mult decât pot să spun în cuvinte. Dacă v-am ajutat să vă înțelegeți tinerețea și de ce nu ar trebui să vreți să reveniți și să fiți tinerețea voastră, ci, în loc de asta, să duceți mai departe ceea ce știți, atunci Dumnezeu să vă binecuvânteze, există speranță pentru noi toți. Tot ce trebuie să faceți este să vă hotărâți că aveți toate motivele din lume ca să vă schimbați.

Ramtha

Dumnezeul meu preaiubit,
binecuvântează şi manifestă
viaţa pe care am ales-o în această zi.
Şi toate cele pe care m-am concentrat
se vor manifesta,
pentru ca eu să te slăvesc,
căci e un semn pentru mine.
Din Domnul Dumnezeul fiinţei mele,
te implor să îmi cunoşti
umila rugăciune.
Aşa să fie.

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA

„Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă înveţe să fiţi extraordinari.“

Mă numesc JZ Knight şi sunt proprietara de drept a acestui corp. Ramtha şi cu mine suntem doi oameni diferiţi, două fiinţe diferite. Avem un punct de realitate comun – şi de obicei, acest punct este corpul meu. Deşi, într-un sens, arătăm la fel, de fapt nu arătăm la fel.

Toată viaţa mea, încă de pe când eram micuţă, am auzit voci în cap şi am văzut lucruri minunate, care, pentru mine, în viaţa mea, erau normale. Am fost destul de norocoasă să am o mamă care era o fiinţă umană cu capacităţi mediumnice foarte mari şi care nu a condamnat niciodată ceea ce vedeam eu. Toată viaţa am avut experienţe minunate, dar experienţa cea mai importantă este că aveam această iubire adâncă, atotcuprinzătoare pentru Dumnezeu şi că o parte din mine înţelegea ce este aceea Dumnezeu. Mai târziu în viaţă, m-am dus la biserică şi am încercat să îl înţeleg pe Dumnezeu din punctul de vedere al doctrinei religioase; mi-a fost foarte greu, pentru că acea înţelegere era oarecum în conflict cu ceea ce simţeam şi ştiam eu.

Ramtha face parte din viaţa mea încă de când m-am născut, dar nu ştiam cine este şi nici nu ştiam ce este el; ştiam doar că există o forţă minunată, care păşeşte alături de mine, iar când aveam probleme – şi crescând, am avut

parte de multă durere în viață – am avut întotdeauna experiențe extraordinare cu această ființă care vorbea cu mine. Puteam să îl aud la fel de clar cum vă aud pe voi, dacă ar fi să purtăm o conversație. El m-a ajutat să înțeleg o mulțime de lucruri în viața mea, care depășeau ceea ce ai fi primit ca sfaturi în mod normal.

Dar el mi-a apărut în bucătărie abia în 1977, într-o după-amiază de duminică, pe când făceam piramide cu soțul meu. Deshidratam niște alimente, pentru că ne plăceau mult drumețiile făcute cu rucsacul în spate. Când mi-am pus pe cap una din piramidele alea ridicole, în capătul celălalt al bucătăriei mi s-a înfățișat această arătare minunată, înaltă de trei metri, scânteietoare și minunată și semeață. Nu prea te aștepți să-ți apară așa ceva în bucătărie la două și jumătate după-amiaza. Nimeni nu e pregătit vreodată pentru așa ceva. Astfel, aceea a fost clipa în care Ramtha și-a făcut efectiv cunoscută prezența.

Primul lucru pe care i l-am spus – și nu știu de unde mi-a venit asta – a fost: „Ești așa de frumos. Cine ești?" El are un zâmbet ca un soare și e extraordinar de chipeș. Mi-a spus: „Numele meu este Ramtha Cel Iluminat și am venit să te ajut să treci peste șanț." Ca o persoană naivă ce mă aflam, reacția mea imediată a fost să mă uit la podea, pentru că m-am gândit că poate se întâmplase ceva cu podeaua sau poate fusese aruncată o bombă. Nu știam. Iar din acea zi, el a devenit o constantă în viața mea. În decursul anului 1977 s-au întâmplat o mulțime de lucruri interesante – ca să nu spun mai mult. Atunci a fost perioada când cei doi copii mai mici ai mei au ajuns să îl cunoască pe Ramtha

și să aibă experiența unor fenomene incredibile; la fel și soțul meu.

Mai târziu, în acel an, după ce m-a învățat și cum avea ceva greutăți să îmi explice ce anume era el, astfel încât eu să pot să înțeleg, mi-a spus într-o zi: „O să-ți trimit un mesager, care o să îți aducă niște cărți; să le citești, pentru că atunci ai să știi ce sunt eu." Cărțile acelea se numeau *„The Life and Teaching of the Masters of the Far East"* *, (editura DeVorss&Co., 1964). Le-am citit și am început să înțeleg că Ramtha, într-un fel, era o astfel de ființă, iar asta m-a scos din categorizarea de genul „tu ești diavolul sau Dumnezeu" care mă năpăstuia la vremea aceea.

După ce am ajuns să îl înțeleg, el a petrecut clipe lungi și multe plimbându-se prin sufrageria mea, cu toți cei trei metri ai ființei sale minunate, așezându-se comod pe canapea, vorbind cu mine și învățându-mă. Dar lucrul de care nu mi-am dat seama la vremea aceea a fost că el știa deja tot ce aveam să îl întreb și știa deja cum să îmi răspundă, dar eu habar nu aveam că el știa toate astea.

Din 1977 încoace, el s-a ocupat de mine cu răbdare, într-un fel care mi-a permis să pun un semn de întrebare nu asupra autenticității sale, ci asupra unor lucruri despre mine ca Dumnezeu; m-a învățat, m-a prins atunci când mă lăsam prinsă în dogme sau în limitări – mă prindea exact la momentul potrivit și mă învăța și le parcurgeam împreună pe toate. Și eu spuneam întotdeauna: „Știi, tu ești așa de răbdător. Cred că e minunat că ești așa de răbdător." El nu

* Viața și învățăturile maeștrilor din Orientul Îndepărtat, n. trad.

făcea decât să zâmbească, apoi îmi spunea că are 35.000 de ani – ce altceva ai putea să faci, într-o perioadă atât de lungă? Abia acum vreo zece ani mi-am dat seama că el știa deja ceea ce aveam să îl întreb și că de aceea era așa de răbdător. Dar ca un mare învățător ce este, mi-a dat mie ocazia să abordez aceste chestiuni, înlăuntrul meu. A avut grația să-mi vorbească într-un fel care nu era deloc îngâmfat și – ca un învățător adevărat – m-a lăsat pe mine să îmi dau seama de toate, de una singură.

Să fac channeling cu Ramtha, de la sfârșitul anului 1979 încoace, chiar că a fost o experiență. Ram are trei metri înălțime și poartă două robe, în care l-am văzut întotdeauna. Deși sunt mereu aceleași, sunt chiar minunate, așa că niciodată nu te plictisești să le vezi. Roba interioară este albă ca zăpada și merge până jos, unde presupun că sunt picioarele lui; apoi, pe deasupra, are o altă robă, de un purpuriu minunat. Trebuie să înțelegeți că eu chiar am analizat materialul acestor robe – și nu e tocmai un material; e ca un fel de lumină. Și deși lumina le dă un soi de transparență, eu înțeleg că ceea ce poartă el are o anumită realitate.

Fața lui Ramtha are pielea de culoarea scorțișoarei; ăsta e cel mai bun mod în care o pot descrie. Nu e tocmai maro și nici tocmai albă sau roșie. E un fel de amestec între acestea. Are ochi negri, foarte profunzi, care pot să se uite înlăuntrul tău, iar tu să știi că ești privit înlăuntrul tău. Are niște sprâncene care arată ca aripile unei păsări și care se înalță deasupra ochilor. Are maxilarul foarte drept și o gură minunată, iar când zâmbește, știi că ești în rai. Are mâini

lungi, lungi, cu degete lungi, pe care le folosește într-un mod foarte elocvent, pentru a-și demonstra gândirea.

Astfel că trebuie să vă închipuiți că, după ce m-a învățat să ies din corp, trăgându-mă efectiv afară, aruncându-mă în tunel, să mă lovesc de zidul de lumină și să ricoșez înapoi – dându-mi seama că puștii mei se întorseseră de la școală, iar eu abia dacă reușisem să spăl vasele după micul dejun – mi-a fost foarte greu să mă obișnuiesc să pierd din timpul meu în acest plan. Nu înțelegeam ce făceam și unde mă duceam, așa că am avut foarte multe ședințe de exersare. Trebuie să înțelegeți că el îmi făcea asta la ora zece dimineața, iar când reveneam ricoșând din zidul alb, era ora 4 și jumătate. Am avut o mare problemă să mă ajustez cu timpul în care nu eram aici. Așa că am petrecut multă vreme în care Ramtha m-a învățat cum să fac asta; a fost amuzant și vesel, dar și absolut înspăimântător uneori. Vă puteți închipui cum e să vină la voi, să vă smulgă din corp, să vă arunce în tavan și să spună: „Ei bine, cum arată perspectiva asta?", apoi să vă arunce într-un tunel – poate că cel mai bun mod de a îl descrie este ca pe o gaură neagră către nivelul următor – iar voi să fiți azvârliți prin tunel și să vă loviți de zidul acesta alb și să intrați în amnezie.

Astfel, el mă ajuta să mă pregătesc, ca să mă învețe un lucru cu care fusesem deja de acord, înainte de această încarnare. Destinul meu în această viață nu era doar să mă căsătoresc și să am copii și să o duc bine în viață, ci să trec peste adversități și să las să se întâmple ceea ce fusese planificat dinainte să se întâmple – iar această întâmplare cuprindea și o conștiință extraordinară, care este el.

Când am încercat să mă îmbrac ca să fiu Ramtha, a fost amuzant. Nu ştiam ce să fac. Prima dată când am avut o şedință de channeling, am purtat tocuri şi fustă. Eu mă gândeam că e ca şi cum m-aş duce la biserică. Aşa că, vă închipuiți – dacă aveți puțin timp ca să îl studiați – cum ar arăta el îmbrăcat într-un costum oficial, cu tocuri (ceva ce nu a purtat niciodată în viața lui).

E foarte greu să vorbesc cu oamenii şi să îi fac să înțeleagă că eu nu sunt el, că suntem două ființe separate, iar atunci când vorbiți cu mine, în acest corp, vorbiți cu mine, nu cu el. Uneori, în ultimii zece ani şi ceva, asta era o mare provocare pentru mine în mijloacele de comunicare în masă, pentru că oamenii nu înțeleg cum se poate ca o ființă omenească să fie înzestrată cu o minte divină şi totuşi să fie separată de aceasta.

Eu vreau să ştiți că, deşi îl vedeți pe Ramtha aici, în corpul meu, acesta este corpul meu, dar Ramtha nu arată deloc aşa. Apariția lui în acest corp nu diminuează măreția a cine şi ce este el. De asemenea, ar trebui să mai ştiți că, atunci când vorbesc cu voi şi când începeți să mă întrebați despre lucruri pe care le-a spus el, se poate ca eu să nu am nicio idee despre ce vorbiți, pentru că, atunci când îmi părăsesc corpul, sunt plecată şi mă aflu într-un cu totul alt loc şi timp, despre care nu îmi amintesc în mod conştient. Şi oricât de mult timp ar petrece el cu voi, pentru mine timpul acela poate să însemne cinci minute, sau trei minute. Iar când revin în corp, toată ziua respectivă s-a scurs, fără ca eu să fi luat parte la ea. N-am auzit ce v-a spus şi nu ştiu ce a făcut el aici. Când revin, corpul meu este epuizat. Uneori mi-e greu să urc scările şi să îmi schimb hainele, să

mă fac mai prezentabilă pentru ceea ce îmi aduce ziua – sau ce a mai rămas din ea.

Ramtha mi-a arătat o mulțime de lucruri minunate, pe care bănuiesc că oamenii care n-au apucat să le vadă niciodată nu pot nici măcar să şi le închipuie, în cele mai măree vise ale lor. Am văzut cel de al douăzeci şi treilea univers şi am întâlnit ființe extraordinare, am văzut viața cum vine şi pleacă. Am urmărit naşterea şi viața şi moartea a generații întregi, în câteva clipe. Am asistat la evenimente istorice, ca să mă ajute să înțeleg mai bine ceea ce trebuia să ştiu. Mi s-a permis să păşesc pe lângă corpul meu din alte vieți şi să urmăresc cum eram şi cine eram – şi mi s-a dat voie să văd cealaltă parte a morții. Acestea sunt ocazii prețioase şi privilegiate, la care mi-am dobândit dreptul undeva, în viața mea. Într-un fel, să vorbesc altora despre ele este ca şi cum le-aş lua din farmec, pentru că e greu să transmiți oamenilor care nu au fost în acele locuri cum este acolo. Fac ce pot mai bine să le spun, ca povestitor, dar tot nu îmi reuşeşte.

De asemenea, mai ştiu şi că motivul pentru care el lucrează cu studenții lui în modul în care o face este pentru că Ramtha nu vrea niciodată să vă umbrească, pe niciunul dintre voi. Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă învețe să fiți extraordinari. El deja este extraordinar. Şi ideea nu e ca el să genereze fenomene minunate. Dacă v-a spus că o să vă trimită mesageri, o să-i primiți din plin. Ideea nu e ca el să facă trucuri în fața voastră. Nu asta e el. Acelea sunt instrumentele unui avatar care încă mai este un guru, care mai are nevoie să fie venerat, şi nu aşa stau lucrurile cu el.

Așa că, iată ce se va întâmpla: el vă va învăța și vă va educa, și vă va permite să creați fenomenul, iar voi veți putea să o faceți. Apoi, într-o zi, când sunteți în stare să manifestați după voie și când sunteți în stare să vă părăsiți corpul și sunteți în stare să iubiți atunci când interesului omenesc îi este imposibil să o facă, el o să pătrundă chiar în viața voastră, pentru că atunci veți fi gata să împărtășiți din ceea ce este el. Iar ceea ce este el, pur și simplu, este ceea ce veți deveni voi. Până atunci, el este silitor, răbdător, atoateștiutor și atoateînțelegător, în tot ce ne trebuie nouă să știm, ca să putem să învățăm să fim aceasta.

Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că, dacă sunteți interesați de prezentarea lui și dacă începeți să-l iubiți, chiar dacă nu puteți să-l vedeți, e un semn bun, pentru că asta înseamnă că în voi era important sufletul, îndemnându-vă să vă desfășurați în această viață. Iar asta s-ar putea să fie împotriva rețelei voastre neuronale. Se poate ca personalitatea voastră să se certe și să discute în contradictoriu cu voi, dar genul acesta de logică devine transparent atunci când sufletul vă îndeamnă la o anumită experiență.

Dacă asta vreți să faceți, atunci va trebui să vă exercitați răbdarea și concentrarea și va trebui să faceți lucrarea. La început, lucrarea este foarte grea, dar dacă aveți tenacitatea să vă țineți de ea, pot să vă spun că, într-o zi, acest învățător o să vă scoată la lumină. Într-o zi, veți putea să faceți toate lucrurile remarcabile, pe care ați auzit că le puteau face maeștrii din mituri și legende. Veți putea să le faceți, pentru că aceasta este călătoria. Și în cele din urmă, acea capacitate

este doar realitatea unui Dumnezeu care se trezește în formă omenească.

Ei bine, asta e călătoria mea – și a fost călătoria mea, toată viața. Dacă nu ar fi fost important și dacă nu ar fi fost așa cum este, cu siguranță că nu aș trăi în uitare în cea mai mare parte a anului, doar de dragul vizitei câtorva persoane care vor să aibă o experiență New Age. Asta e mult mai măreț decât orice experiență New Age. De asemenea, vă voi spune și că este mult mai important decât capacitatea de a medita sau capacitatea de a face yoga. Este vorba despre schimbarea conștiinței în toată viața noastră, în ceea ce privește fiecare idee – și despre putința noastră să ne descătușăm mintea și s-o lăsăm nemărginită, ca să putem să fim tot ce putem să fim.

Ar mai trebui să știți și că am învățat că noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm. Dacă ați spune, ei bine, ce mă împiedică să fac asta, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie și de a ne sprijini, chiar și în fața propriei noastre rețele neuronale a îndoielii. Dacă puteți să vă sprijiniți pe voi înșivă până treceți de îndoieli, atunci veți reuși, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale. Și, într-o zi, veți face toate aceste lucruri și veți ajunge să vedeți toate lucrurile pe care le-am văzut eu și pe care mi s-a permis să le văd.

Așa că eu am vrut doar să vin și să vă arăt că exist, că îmi place ceea ce fac și că sper că învățați de la acest învățător. Și – lucru și mai important – că sper că o să vă țineți de această învățătură.

JZ Knight